

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Pavla Dvorského a přísedících Svatavy Nováčkové a Andrey Záhořákové v hlavním líčení konaném dne 19. října 2021

takto:

Obžalovaní

- 1) **P. K.**, narozený XXXXX v XXXXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXXXX, XXXXX, toho času ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX,
- 2) **V. N.**, narozený XXXXX ve XXXXX, ředitel společnosti XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, fakticky bytem XXXXX, XXXXX, XXXXX,
- 3) **S. N.**, narozený XXXXX v XXXXX, administrativní pracovník, trvale bytem XXXXX, XXXXX, fakticky bytem XXXXX, XXXXX,

jsou vinni, že

P. K. v období nejméně od listopadu 2017 do 9. 2. 2020, V. N. v období nejméně od března 2018 do 9. 2. 2020 a S. N. v období nejméně od června 2018 do 9. 2. 2020, na území České republiky ve Zlíně, Bohuslavicích, Kunovicích, Ostravě, Bystrici, Kroměříži, Vsetíně, Hošťálkově, Hranicích na Moravě, Teplicích nad Bečvou a dalších místech, v souvislosti s probíhajícím trestním řízením v trestní věci vedené Krajským soudem v Brně, pobočkou ve Zlíně, pod sp. zn. 61 T 5/2017, a Vrchním soudem v Olomouci, pod sp. zn. 5 To 44/2018, proti obžalovaným J. N., , nar. XXXXX (dále jen „J. N.“), a J. N., , nar. XXXXX (dále jen „J. N.“), pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu

podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku (J. N.), resp. v účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku (J. N.), v úmyslu obohatit se na úkor jiného a získat tak prospěch velkého rozsahu, navzájem spolupracovali ve vzájemné součinnosti a spolupráci tak, že na osobních schůzkách a při komunikaci prostřednictvím mobilních telefonů P. K. sám, případně i za osobní účasti a přímé součinnosti V. N. nebo S. N., uváděli v omyl J. N. a z části J. N. tak, že J. N. přesvědčovali, že jsou ve výše konkretizované věci, v níž byli manželé N. a další osoby obžalovány, schopni díky svým kontaktům s vlivnými lidmi, jejich prostřednictvím a s jejich pomocí za úplatu nejprve 20 000 000 Kč ovlivnit uvedené probíhající trestní řízení v jejich prospěch, přičemž se zaštiťovali známostmi a vazbami na státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci J. K., O. F. a R. B., dále na členy senátu 61 T Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, tj. předsedu senátu R. K. a přísedící K. J. a J. S., a člena senátu 5 To Vrchního soudu v Olomouci soudce JUDr. Vladislava Šlapáka, tyto své možnosti a schopnosti v návaznosti na aktuální průběh soudního řízení deklarovali prostřednictvím P. K. tak, že před rozhodnutím Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, dne 29. 3. 2018 jsou schopni manželům N. pomoci, aby to pro ně dobře dopadlo, po tomto rozhodnutí soudu prvního stupně opětovně nabídli ovlivnění uvedeného trestního řízení ve prospěch manželů N. tak, že zařídí prostřednictvím některých výše specifikovaných kontaktů vrácení věci zpět na Krajský soud v Brně, pobočku ve Zlíně, s tím, že z požadované částky musí předem uhradit 10 000 000 Kč pro ovlivnění odvolacího řízení, a poté zaplatit druhou polovinu, za kterou by obdobným způsobem ovlivnili opětovné řízení před soudem prvního stupně, o tomto J. N. přesvědčovali společně P. K. a V. N. také při osobní schůzce dne 13. 7. 2018, přičemž po domnělém potvrzení jejich údajných vazeb tím, že J. N. byl nepřímo přítomen osobní schůzce S. N. s R. B. dne XXXXX v Ostravě, J. N. v místě svého trvalého bydliště na adrese XXXXX, XXXXX, dne 4. 9. 2018 v rámci monitorovaného předstíraného převodu ve smyslu § 158c trestního řádu, za účelem údajného ovlivnění probíhajícího trestního řízení proti J. N. a jeho manželce korupčním jednáním ve formě peněžních úplatků osobám z řad justice, předal P. K. v hotovosti finanční částku 10 000 000 Kč, a v době následující do dne 17. 12. 2019, kdy bylo Krajským soudem v Brně, pobočkou ve Zlíně, ve věci opětovně rozhodnuto poté, co byla rozhodnutím vydaným Vrchním soudem v Olomouci v neveřejném zasedání dne 28. 5. 2019 věc vrácena zpět soudu prvního stupně, prostřednictvím P. K. za účelem potvrzení své důvěryhodnosti, jakož i uvedených schopností a možností, předávali účelově J. N. informace týkající se údajného možného ovlivnění zmiňovaného trestního řízení v souvislosti s výše uvedenými kontakty a známostmi, predestírali možný či nutný postup ve věci a obeznamovali ho s případným vývojem situace, např. postup v obhajobě, složení senátu 5 To Vrchního soudu v Olomouci, nahlížení do spisu ze strany obhájce J. N. na tomto soudu, informaci o datu rozhodnutí odvolacího soudu a opakovaném prodlužování jeho lhůty pro písemné vyhotovení rozhodnutí, doručení vráceného spisu na Krajský soud v Brně, pobočku ve Zlíně, potřebu nového svědka, k čemuž následně zprostředkovali osobu M. M., nar. XXXXX, předložení povolání přísedícího K. J. k hlavnímu líčení, dále termíny nařízených jednání před soudem prvního stupně a poté i v té době neveřejnou informaci o výsledku rozhodnutí soudu prvního stupně v podobě, že spoluobžalovaní občané Slovenské republiky budou obžaloby zproštěni a J. N. bude odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 7 let a jeho manželka k trestu odnětí svobody v trvání 4 let, když tyto skutečnosti a informace si sami přímo opatřili nebo je prostřednictvím V. N. získali od přísedícího K. J., který k žádosti V. N. tomuto poskytl dokument povolání přísedícího a informace týkající se trestního řízení, včetně uvedených neveřejných informací o obsahu rozhodnutí soudu prvního stupně dříve, než takové rozhodnutí bylo soudem veřejně vyhlášeno, přičemž V. N. listiny a informace takto získané od přísedícího K. J. následně předával P. K. s vědomím, že tyto jím budou užity k přesvědčení či utvrzení J. N. ve vztahu k jejich předstíranému vlivu na členy soudního senátu, a prostřednictvím P. K. dále udržovali osobní kontakt s J. N., aby byla zachována jejich důvěryhodnost, a v návaznosti na toto opakovaně prostřednictvím P. K. požadovali ještě před opětovným rozhodnutím Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, v rámci osobních

setkání i telefonicky po J. N. vyplacení další části dohodnuté sumy za účelem ovlivnění probíhajícího řízení ve výši 10 000 000 Kč, přičemž takto požadovanou částku navýšili dne 23. 10. 2019 na 15 000 000 Kč se zdůvodněním, že mají domluveného předsedu senátu R.K. a případně, že by to pro J. N. před Krajským soudem v Brně, pobočkou ve Zlíně, nedopadlo, tak to mají pak podchycené v Olomouci, kde mají své lidi, přičemž všichni obžalovaní jednali pouze v úmyslu se neoprávněně obohatit, když si byli vědomi toho, že slibům vůči J. N. a utvrzování ho o jejich možnostech a schopnostech ovlivnit výsledek trestního řízení vedeného před Krajským soudem v Brně, pobočkou ve Zlíně, a Vrchním soudem v Olomouci v jejich prospěch nejsou schopni dostát a není v jejich moci je splnit, neboť neměli možnost relevantním způsobem ovlivnit rozhodování uvedených soudů, ani procesní vystupování státních zástupců v daném trestním řízení, k tomuto nedisponovali žádnými prostředky, silami ani osobními či zprostředkovanými kontakty na představitele justice z řad státního zastupitelství nebo soudu, pomocí kterých by slibovaného následku mohli dosáhnout, když toto své deklarované postavení a možnosti jen předstírali, a vědomě tak uváděli J. N. v omyl a po tomto neoprávněně, vedeni podvodným úmyslem, požadovali prostřednictvím P. K. zaplacení částky v celkové výši 25 000 000 Kč, z čehož byla skutečně vyplacena částka 10 000 000 Kč, kterou použili pro svoji potřebu,

tedy

dílem sebe nebo jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl, a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, dílem se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby sebe nebo jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl, a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

čímž spáchali

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný P. K.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **5 (pěti) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výměře 200 (dvě sta) denních sazeb po 2 500 (dva tisíce pět set) Kč, celkem **500 000 (pět set tisíc) Kč**.

Podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí náhradní hodnoty**, a to spoluvlastnického podílu o velikosti 2/3 k následujícím nemovitostem:

- pozemek parc. č. st. XXXXX, jehož součástí je stavba č. p. XXXXX,
- pozemek parc. č. XXXXX a
- pozemek parc. č. XXXXX,

vše zapsáno na listu vlastnictví č. XXXXX v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha - západ pro obec XXXXX a katastrální území XXXXX.

obžalovaný V. N.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výměře 150 (jedno sto padesát) denních sazeb po 2 000 (dva tisíce) Kč, celkem **300 000 (tři sta tisíc) Kč**.

obžalovaný S. N.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **4 (čtyř) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození J. N., , narozený XXXXX, a J. N., , narozená XXXXX, oba trvale bytem XXXXX, odkazují s jejich nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na podkladě obžalovanými P. K. a S. N. učiněných prohlášení viny a dokazování provedeného v hlavním líčení bylo zjištěno, že se obžalovaní P. K., V. N. a S. N. dopustili jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaní **P. K.** a **S. N.** v hlavním líčení prohlásili, že jsou vinni spácháním skutku uvedeného v obžalobě a souhlasí s tam uvedenou právní kvalifikací takového skutku. Jelikož soud rozhodnutím podle § 206c odst. 4 trestního řádu tato prohlášení viny přijal, v souladu s § 206c odst. 6 trestního řádu provedl dokazování jen v tom rozsahu, který byl nezbytný pro rozhodnutí o vině obžalovaného V. N., o trestech obžalovaných a o poškozenými uplatněných nárocích na náhradu nemajetkové újmy.
3. Obžalovaný **V. N.** v hlavním líčení popřel, že by se jednání, které mu bylo v obžalobě kladeno za vinu, dopustil. Vypověděl, že vztah k obžalovanému P. K. byl kamarádský, od roku 2018 až do jejich zadržení spolu obchodovali. Obžalovaného S. N. prakticky nezná. Z protokolu o sledování ze dne 18. 12. 2018 sice vyplývá, že se spolu potkali před čerpací stanicí v Hranicích, ovšem jednalo se o krátké setkání a ani si nepamatuje, že by byli navzájem představeni. Úvodní část výpovědi (v rámci tzv. monologové části výslechu) obžalovaný přednesl z připraveného písemného textu. V rámci toho uvedl, že někdy na přelomu jara, léta 2018 se jej P. K. zeptal, jestli zná přísedícího, který

pochází ze Slušovic a je členem soudního senátu v trestní věci manželů N.. Obžalovaný byl o této trestní kauze obeznámen z médií, tedy věděl, že tímto přisedícím ze Slušovic je jeho vzdálený příbuzný K. J.. Když mu řekl, o koho se jedná, tak jej P. K. požádal, jestli by mohl zjistit názor K. J. na trestní věc manželů N.. Tento zájem P. K. plynul z toho, že v dané trestní věci manželů N. vystupoval jako svědek. S K. J. se stýkali běžně. Když se potkali, mezi řečí se jej zeptal na jeho názor na danou kauzu a K. J. mu k tomu občas v několika větách svůj názor řekl. Podle vyjádření obžalovaného se nejednalo o žádné tajné informace. Názor K. J. pak obžalovaný řekl P. K.. Dělal to pro něj jako pro kamaráda, žádnou odměnu za to nezískal. Netušil, jak P. K. s těmito informacemi dále nakládá. K. J. obžalovanému předal lístek, na kterém byly napsány termíny hlavních líčení. Tento lístek pak obžalovaný možná předal P. K., přesně si to nepamatuje. K. J. mu také ukazoval a možná i předal nějaké předvolání přisedícího k hlavnímu líčení. Má za to, že jej od něj převzal a dále předal P. K.. Obžalovaný dále ve výpovědi uvedl, že mu K. J. nikdy napřímo nesdělil výši trestů manželů N. či to, že spoluobžalovaní Slováci budou zproštěni. K. J. byl při jejich komunikaci diskrétní a spíše obezřetný, aby něco důležitého nevyzradil. Je však pravdou, že obžalovanému řekl svůj názor, jak trestní věc manželů N. asi dopadne. Podle něj to vypadalo tak, že na Slováky nejsou důkazy a nejspíše budou obžaloby zproštěni. K vývoji trestní věci ve vztahu k manželům N. mu sdělil, že se s tím moc neztotožňuje. Pokud K. J. mluvil o trestech, sdělil mu pouze svůj názor, kam asi tresty půjdou, nemluvil ve vztahu k nim konkrétně. Obžalovaný po prostudování spisu dospěl k závěru, že z důkazů nevyplývá, že by měl J. N. získat neveřejnou informaci o výši trestů od něj nebo K. J., naopak sám dospěl k závěru, že na soudní senát rozhodující v trestní věci manželů N. musela mít přímý kontakt další osoba (nebo více osob), která pak informaci o trestech předala P. K. nebo přímo J. N.. Obžalovaný dále v jeho výpovědi popřel, že by se účastnil schůzky v lese, která měla proběhnout dne 13. 7. 2018. Tato schůzka nebyla monitorována policií, na pořízeném zvukovém záznamu není zachycen jeho hlas, přepis této nahrávky navíc zpracoval M., kterého považuje vůči jeho osobě za silně podjatého (byl to on, kdo jej v přepisu zvukového záznamu ze schůzky označil jako N., ačkoliv v nahrávce jmenován nebyl).

4. V další části výpovědi (v rámci tzv. dialogové části výslechu) obžalovaný k dotazům soudu a stran uvedl, že poté, co byl prvotně P. K. požádán o zjištění názoru přisedícího K. J., oslovil jej, potkali se u něj doma ve Slušovicích, kde se bavili o kauze manželů N., jednalo se o velmi rychlé setkání. Na přání P. K. zjišťoval informace týkající se trestního řízení ve věci manželů N. i následně. Když se jej P. K. zeptal, jestli není něco nového, tak se potkal s K. J. a on mu vždy něco ve zkratce řekl. K informacím, které mu K. J. poskytl, obžalovaný vypověděl, že mu K. J. sám od sebe sdělil termíny a tyto i předal na lístku (jednalo se o malý čtvercový poznámkový lístek, na němž byly napsány tři datумы). Tento lístek s termíny pak obžalovaný předal P. K.. Neví, proč mu tento lístek K. J. sám od sebe předával (vzápětí obžalovaný dodal, že je možné, že informaci o termínech po něm chtěl P. K., již si to nepamatuje). K. J. mu dále sdělil informaci, že je v trestní věci manželů N. přisedícím i poté, co se tato věc vrátila z odvolacího soudu. Tehdy se obžalovaný stavoval za K. J. v práci na XXXXX, K. J. mu ukazoval předvolání přisedícího k soudu, které si od něj – jak se domnívá – vzal a předal ho P. K.. K tomu, z jakého důvodu si od K. J. předvolání přisedícího vzal, obžalovaný uvedl, že žádný důvod neměl (v další části výpovědi obžalovaný uvedl, že K. J. požádal, aby mu předal předvolání přisedícího, aby ho ukázal P. K., neboť se ho P. K. ptal, jestli neví, zda je něco nového, a chtěl po něm, aby od K. J. zjistil, co se událo a jak věci budou probíhat dál; k dotazu, proč se za takové situace nespokojil pouze s ústním sdělením této informace P. K. a měl potřebu si vyžádat od K. J. o ní doklad, obžalovaný uvedl, že neví). Obžalovaný dále k dotazu uvedl, že od K. J. na společné schůzce v den před vynesením rozsudku získal informaci v podobě názoru, že na Slováky obžalované v dané věci nejsou důkazy a budou asi obžaloby zproštěni. Tuto informaci pak předal P. K.. O trestech měl od K. J. pouze obecné informace. K trestu pro J. N. mu K. J. řekl, že bude uložen v dolní sazbě, k trestu pro jeho manželku pak, že by měl být uložen pod sazbu. Všechny informace o trestním řízení ve věci manželů N., které získal od K. J., obžalovaný sděloval P. K., a to hned ve stejný den, kdy mu je K. J. sdělil, případně v den následující. Obžalovaný věděl,

že P. K. pomáhá manželům N. v jejich trestní věci, nevěděl však, o jakou formu pomoci se jedná. Schůzky s K. J., při kterých docházelo k předávání informací, inicioval obžalovaný, někdy se potkali náhodně. Za účelem získání informací se s K. J. setkal přibližně pětkrát v období od léta 2018 do prosince 2019 (nebo 2020). Obžalovaný připustil, že od K. J. mohl vyžadovat předání listin vztahujících se k danému trestnímu řízení s tím, že tomu tak zřejmě i bylo. Žádné rozhodnutí soudu mu K. J. poskytnuto nebylo.

5. Obžalovaný **P. K.** v hlavním líčení využil svého práva odeprít výpověď. Za splnění podmínek podle § 207 odst. 2 trestního řádu tedy byla přečtena jeho dřívější výpověď z protokolu o výslechu obviněného ze dne 15. 12. 2020. K okolnostem významným pro rozhodnutí věci (tj. ve vztahu k rozhodnutí o vině obžalovaného V. N.) obžalovaný v přípravném řízení vypověděl, že V. N. zná asi deset až dvanáct let, byli kamarády, řešili spolu obchodní případy.
6. V době, kdy v trestní věci manželů N. probíhal soud (v rámci této trestní věci i sám podával svědeckou výpověď), sdělil mu J. N. jména členů soudního senátu. Když se takto dozvěděl, že jedním z přísedících je pan J., oslovil V. N., který mu řekl, že J. je jeho známý ze Slušovic. V. N. pak požádal, aby se J. zeptal na jeho názor na věc. Poté asi za 14 dnů přišel V. N. s poznatky, že soudní senát neví, co si o dané věci má myslet, a že advokáti J. N. nejednají, jak by jednat měli. To pak řekl J. N. při jejich schůzce. Poté obžalovaný jednal se S. N., kterému za jeho činnost ve prospěch výsledku trestního řízení ve věci manželů N. přislíbil odměnu 3 miliony Kč a dále možnost podílet se na řešení sporu týkajícího se pohledávky J. N. vůči panu B.. Jelikož se J. N. vyhýbal tomu, aby obžalovanému zaplatil částku 10 milionů Kč, kterou po něm obžalovaný za pomoc v jeho trestní věci požadoval, když provedení této platby neustále odkládal a chtěl po obžalovaném, aby jej přesvědčil o tom, že se opravdu jedná s „těmi lidmi“ a „ty kontakty“ skutečně mají, obžalovaný k tomu přizval V. N., se kterým to řešil, respektive přišel za ním a požádal ho o pomoc, aby mu pomohl přesvědčit J. N., když V. N. měl některé informace od obžalovaného a některé od K. J.. V. N. pak sdělil informace, které měl od S. N. spočívající v tom, že věc by měl řešit pan B. nebo pan O., s tím, že by potřeboval J. N. přesvědčit, aby dal do Olomouce zálohu, aby strana S. N. začala konat. Obžalovaný v tu chvíli nechtěl vézt J. N. do Olomouce, ačkoliv ten trval na tom, aby se přesvědčil, že se v Olomouci tomu skutečně někdo věnuje. Obžalovaný za tuto pomoc V. N. slíbil možnost se podílet na správě a vymožení pohledávky J. N. vůči panu B. ve výši 350 milionů Kč. Poté proběhla schůzka s V. N. a J. N. v lese. Obžalovaný přivezl J. N. na lesní cestu, kde V. N. již čekal. Pak proběhla debata mezi nimi třemi. Debata se týkala osob, které se podle informací S. N. měly v Olomouci trestní věci J. N. věnovat, toho, že se dělají právní analýzy a že je šance, že by se to (odsouzení) dalo zvrátit, aby se věc vrátila zpět do Zlína. Některé věci při této debatě byly nadnesené, přibarvené, aby J. N. přesvědčili, aby poskytl peníze. S V. N. na schůzce mluvili tak napůl, vzájemně se doplňovali. V další části výpovědi pak obžalovaný ke schůzce v lese doplnil, že samozřejmě J. N. uváděl v omyl tím, že mu říkal, že ty lidi mají zaplacené a že je bude vyplácet z peněz, které mu J. N. dá. Po této schůzce řešil záležitost týkající se trestní věci J. N. se S. N.. Z peněz, které mu byly následně předány J. N. (dle slov obžalovaného „aby se na tom začalo pracovat, tedy jak J. N. říkal, v podstatě na úplatky“), obžalovaný zaplatil S. N. nejprve částku 1 500 000 Kč a posléze dále částku 500 000 Kč nebo 600 000 Kč. Obžalovaný dále uvedl, že sám nikdy neměl kontakt na soudce R.K. a další (soudní) osoby, ani pana J. nikdy neviděl. Ve vztahu k informacím, které získal od K. J. přes V. N., obžalovaný uvedl, že se jednalo o ústní sdělení, jednou dostal papír, že pan J. je součástí senátu. Tento papír pak ukázal J. N.. Všechny informace, které takto získal, vždy předal jen J. N., aby ho přesvědčil, že ty kontakty opravdu mají. Mezi tyto informace patřilo, že advokáti pana N. nedělají, co by měli, a že Slováci budou zproštěni. Od pana J. zprostředkovaně přes V. N. zjistil rovněž informaci o výši trestu, který bude J. N. uložen. To bylo, myslí si, den před rozsudkem. V. N. mu tuto informaci sdělil osobně, obžalovaný to pak osobně nebo přes SMS zprávu sdělil J. N.. Obžalovaný si nevybavil, že by s J. N. komunikoval dne 25. 11. 2019 (k tomu, že by měl dne 25. 11. 2019 informovat J. N. o tom, že Slováci budou

zproštění, obžalovaný uvedl, že si nevybavuje konkrétní data, ale jakmile tu informaci od V. N. dostal, tak ji předal dál).

7. Obžalovaný **S. N.** v hlavním líčení k okolnostem významným pro rozhodnutí věci (tj. ve vztahu k rozhodnutí o vině obžalovaného V. N.) vypověděl, že toho nezná, nikdy jej neviděl. Ze spisu vyplývá, že se někdy před Vánocemi chvíli viděli, když přijel s P. K. na nějakou čerpací stanici, ale neznají se, nikdy se spolu nebavili, nic spolu neřešili.
8. Svědek **J. N.**, v hlavním líčení vypověděl, že informace týkající se trestního řízení v jeho věci získal výhradně od P. K. na společných schůzkách. Jednou mu bylo P. K. ukázáno předvolání k soudu s uvedením nějakého data, mělo se jednat o předvolání přísedícího J.. Svědek v jeho výpovědi dále uvedl, že během přestávky soudního jednání konaného v jeho trestní věci dne 25. 11. 2019, v době kolem 11 hodin, mu přišla od P. K. SMS zpráva, v níž bylo uvedeno, že Slováci budou zproštěni obžaloby a on i jeho manželka dostanou o rok nižší trest, než měli původně dostat, tj. 7 let (odnětí svobody) pro něj a 4 roky pro manželku (v další části výpovědi pak svědek uvedl, že si není jistý, jestli informace o trestech, které měly být uloženy jemu a jeho manželce, byla obsažena již v SMS zprávě ze dne 25. 11. 2019, s tím, že si přesně nevybavuje, kdy se tuto informaci o trestech od P. K. dozvěděl, v SMS zprávě ze dne 25. 11. 2019 však zcela jistě byla informace o tom, že Slováci budou v pořádku). Rozhodnutí ve věci pak bylo vyhlášeno až dne 17. 12. 2019, přičemž výsledek byl stejný, jak bylo uvedeno v dané SMS zprávě. Odkud tuto informaci P. K. získal, svědek nevěděl, nicméně s ohledem na skutečnost, že při jejich vzájemné komunikaci P. K. zmiňoval jméno přísedícího J. a jeho stanovisko k průběhu trestního řízení (to, že s názorem předsedy senátu nesouhlasí) a mluvilo se o tom, že by jeden z přísedících mohl ovlivnit toho druhého, tak se domnívá, že tato informace pocházela od jmenovaného přísedícího. To, jakým způsobem byl dán kontakt mezi P. K. a přísedícím J., svědek tehdy nevěděl. O výši trestů a o tom, že Slováci budou zproštěni, se svědek bavil mimo jiné se Z. J.. V den vyhlášení rozsudku 17. 12. 2019 mu o výsledku trestního řízení poslal e-mailovou zprávu (na č. l. 266). Je ovšem možné, že mu řekl informaci o tomto výsledku (na základě SMS zprávy ze dne 25. 11. 2019) již dřív, neboť s ním veškeré věci konzultoval. Svědek se v jeho výpovědi dále vyjádřil ke schůzce ze dne 13. 7. 2018. Nejprve se setkal na čerpací stanici v Bohuslavicích s P. K., který jej pak zavezl směrem ke Zlínu s tím, že se tam potkají s kamarádem, který mu k tomu něco poví. Před odbočkou na filmové ateliéry odbočili doprava do lesa, kde je čekal další muž, se kterým se P. K. pozdravil. Na schůzce se bavili mimo jiné o tom, že to tak nejde dělat, že svědek musí dát peníze, protože je to rozjeté, lidé jsou připraveni konat k ovlivnění jeho trestní kauzy a čekají na odměnu s tím, že daný muž nehodlá přijít o přízeň svých kontaktů. K osobě muže, který na ně čekal v lese, svědek uvedl, že mu nebyl P. K. představen a tento muž se nepředstavil ani sám (naopak výslovně svědkovi řekl, že není třeba se představovat). Jednalo se o muže mírně zavalité postavy, měl na hlavě kapuci, rezavé vlasy, světlé obočí, světle rezavé řasy, trochu zarudlý obličej, na sobě měl bundu nebo mikinu s kapucí, brýle neměl. Svědek pak v hlavním líčení jako tohoto muže s jistotou označil přítomného obžalovaného V. N.. K tomu uvedl, že jej poznal podle vlasů (přední část vlasů byla vidět i přes nasazenou kapuci), světlého obočí, podle tváře. Ve vztahu k tomu, že tímto mužem, za nímž s P. K. přijel, byl právě v hlavním líčení přítomný obžalovaný V. N., svědek nepřipustil žádnou pochybnost. Svědek dále ke schůzce v lese dne 13. 7. 2018 uvedl, že průběh této schůzky byl na podkladě jeho spolupráce s policií nahráván zařízením, které bylo umístěno v límci svrchního oblečení, jež mu bylo policií předáno a jež měl během monitorované schůzky na sobě. Zařízení bylo na jeho osobu před schůzkou s P. K. instalováno policisty v Uherském Hradišti u Kauflandu, jak tomu bylo i v téměř všech dalších případech. Poté, co proběhla schůzka v lese, se vrátil s P. K. na benzinovou čerpací stanici, kde se původně setkali, a poté odtud sám odjel na místo, kde se setkal s policií. Policie se jej ptala, kam se ztratil. On policii sdělil, že musel jet s P. K. do lesa, uvedl, co se na schůzce v lese dělo, a podal popis muže, který na ně v lese čekal. Nato tam přítomný plk. M. někam zavolal a za chvíli mu v telefonu ukázal tři až čtyři fotografie, na nichž byli zachyceni

různí muži. Na jedné z těchto fotografií jednoznačně poznal muže, kterého toho dne v lese potkal. O tomto žádný protokol před ním sepsaný policií nebyl. Až poté se dozvěděl, že se ten muž jmenuje N.. Jak se to dozvěděl, si již nepamatuje. K dotazu, kde se s policií po schůzce s P. K. toho dne potkal, svědek nejprve uvedl, že to bylo zase v Uherském Hradišti u Kauflandu, posléze však uvedl, že ke schůzce s policií po schůzce v lese došlo v hospodě v Březolupech. Za přítomnosti svědka pak byl v hlavním líčení přehráván zvukový záznam ze dne 13. 7. 2018 (v části vztahující se k setkání P. K. a J. N. s dalším mužem). Po přehrání tohoto zvukového záznamu svědek J. N. potvrdil autenticitu záznamu s tím, že děj se odehrál přesně tak, jak byl na záznamu zachycen. K dopadům činu obžalovaných na jeho život a život jeho manželky svědek vypověděl, že to nebylo nic drastického. Materiální újma jim nevznikla, došlo u nich jen k drobné újmě psychické. Sám svědek trpěl tím, že nemohl spát, neustále jezdil na schůzky, kvůli kterým byl nervózní, před schůzkami si musel vzpomínat na předchozí komunikace, musel při schůzkách lhát a vymýšlet si. Jeho manželka měla také problémy se spaním, navštěvovala psycholožku.

9. V doplňující výpovědi (podané v hlavním líčení konaném dne 15. 9. 2021) svědek k okolnostem ukončení monitorování schůzky proběhnuvší dne 13. 7. 2018 uvedl, že po ukončení schůzky s P. K. jel autem do Uherského Hradiště ke Kauflandu s tím, že s žádnou osobou během cesty do Uherského Hradiště nehovořil. Po připomenutí jeho dřívější výpovědi (podané v hlavním líčení konaném dne 12. 8. 2021), podle níž se měl po schůzce s P. K. setkat s M., který mu měl ukazovat fotografie osob, mezi nimiž poznal osobu, kterou potkal v lese, svědek uvedl, že tenkrát opravdu měli mimořádně schůzku s policií na jiném místě než u Kauflandu v Uherském Hradišti. Protože tehdy potřeboval vyzvednout nějaký malý výrobek v Topolné ve firmě, která obrábí kovy, měli schůzku v Březolupech v hospodě na zahrádce. Na tom místě jej čekal M.. Další okolnosti popsal shodně jako v předchozí výpovědi. Doplnil, že M. nebyl nijak ovlivňován ani naváděn ve vztahu k tomu, koho by měl jako muže, kterého potkal v lese, označit (M. se jej pouze zeptal, jestli by toho muže poznal, a poté, co mu ukázal čtyři fotografie, se jej zeptal, jestli je to některý z nich). V tu dobu již na sobě záznamové zařízení neměl. K rozporům v označení místa, kde se dne 13. 7. 2018 po schůzce s P. K. setkal s policií, svědek uvedl, že schůzek bylo několik desítek a tyto zpravidla probíhaly právě u Kauflandu v Uherském Hradišti.
10. Svědek **K. J.** v hlavním líčení vypověděl, že z obžalovaných zná pouze V. N., jsou vzdálení příbuzní a dlouholetí kamarádi, znají se od dětství, vyrůstali spolu, v životě byly situace, kdy si navzájem pomáhali. Ostatní obžalované vůbec nezná, nikdy s nimi nemluvil, ani s nimi nebyl v jiném kontaktu. K věci uvedl, že v trestní věci manželů N., která byla u Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, projednávána pod sp. zn. 61 T 5/2017, působil jako přísedící. Funkci přísedícího však již nevykonává, neboť poté, co byl policií v roce 2020 zadržen, na funkci přísedícího s ohledem na svá profesní a morální pochybení sám rezignoval. S V. N. se o kauze manželů N. bavili v rámci jejich běžného styku, neboť byla v té době mimořádně medializovaná (o této kauze se bavil s desítkami dalších lidí). O této kauze se začali spolu bavit z podnětu V. N.. Řekl mu „nějaký obecný názor“, veřejně přístupné informace, které zazněly během soudního jednání. V rámci tohoto názoru se vyslovil tak, že je daná kauza pro něj nestandardní, že se mu tam některé věci nezdají. Konkrétně mu pak sdělil, co se na hlavním líčení událo, jak probíhalo, jeho pohled na věc. Připustil, že se jej V. N. na skutečnosti týkající se daného trestního řízení dotazoval, nevybavil si však již, o jaké skutečnosti šlo (k dalšímu dotazu uvedl, že se V. N. např. ptal, jak hlavní líčení probíhalo, jestli přibyl nějaký nový svědek). Svědek dále vypověděl, že si nepamatuje, že by si kvůli informacím o kauze manželů N. s V. N. domlouvali schůzku. V. N. po něm nevyžadoval žádné informace, které by se týkaly manželů N., ani se na nic ve vztahu k této kauze výslovně neptal. Nestalo se, že by si domlouvali schůzku nebo se setkali jen kvůli těmto informacím. V. N. mu nikdy nesdělil, z jakého důvodu jej kauza manželů N. zajímá. Jeho zájem si vykládal stejně jako u většiny lidí, se kterými se o této kauze bavil. O kauze manželů N. se s V. N. bavil celkem šestkrát, vždy to bylo, když se potkali a bavili jako kamarádi, nemůže však vyloučit, že se s ním bavil o této kauze i přes telefon.

Svědek dále v jeho výpovědi uvedl, že už si nevzpomíná, jestli V. N. poskytl nějaké listiny, které by měly souvislost s trestní věcí manželů N., nicméně když se situace uklidnila, našel doma „inkriminovaný tiskopis s poznámkami“, tak se domnívá, že předání nějakých listin vztahujících se k dané trestní kauze může vyloučit. K dalšímu dotazu pak svědek uvedl, že V. N. předal papír s termíny hlavního líčení. K tomu došlo ve venkovních prostorách areálu jeho pracoviště (Státní okresní archiv ve Zlíně - Klečůvce), V. N. za ním stávil, zřejmě přijel ze Slušovic, ptal se jej na to hlavní líčení a svědek mu předal listinu s termíny, která byla určena pro zaměstnavatele. Jednalo se o běžný rozhovor. K dotazu, z jakého důvodu V. N. termíny hlavního líčení předával v písemné podobě, svědek uvedl, že zřejmě z důvodu, že se na něj ptal (z jakého důvodu se na něj V. N. ptal, však svědek nevěděl, V. N. mu k tomu nic neřekl). K dotazu, proč V. N. termíny hlavního líčení předával, když je měl nachystány pro zaměstnavatele, svědek odpověděl, že neví. Dále svědek výslovně popřel, že by po něm V. N. předání termínů hlavního líčení na papíře chtěl, vzápětí ovšem vypověděl, že se V. N. na termíny ptal a předání papíru s termíny V. N. vyplynulo ze situace, a nakonec uvedl, že když stáli u cesty a bavili se o termínech, měl papír s termíny v ruce a V. N. jej o něj požádal. K dotazu, proč na schůzku s V. N. před budovu, kde pracoval, přišel již s papírem, na kterém byly napsány termíny hlavního líčení (tedy proč tento papír bral s sebou na schůzku s V. N.), svědek odpověděl, že jej asi zrovna vzal z tiskárny (to nevěděl, pouze si myslel). Jiný dokument, který by se týkal trestního řízení ve věci manželů N., V. N. nepředával. K výslovnému dotazu na dokument povolání přísedícího k zasedání senátu svědek vypověděl, že si nevzpomíná, jestli jej V. N. poskytl, ale domnívá se, že nikoliv. S V. N. se v rámci jejich rozhovoru bavili i o tom, jak trestní řízení ve věci manželů N. dopadne. K tomu mu pouze řekl, jak si myslí, že se to vyvine, konkrétně že to vypadá, že pachatelé ze Slovenska z řízení vypadnou. Bylo to ovšem jen v obecné rovině, všechno to byly informace, které zazněly na veřejném jednání (k dalšímu dotazu uvedl, že informace o Slovácích na jednání nezazněla přímo, ale jednalo se o jeho úvahu; k tomu, z čeho tato jeho úvaha vyplývala, svědek uvedl, že se jednalo o jeho odhad plynoucí z jeho názoru na průběh jednání a zkušeností). S V. N. se spolu bavili i o trestech. Bavili se o výši trestů, zazněly nějaké návrhy trestů (k dalšímu dotazu svědek uvedl, že si myslí, že V. N. sdělil výši trestů, která obžalovaným hrozila ze zákona, a že to vypadá, že tresty při odvolání půjdou o něco níž; jednalo se o informace, které zazněly na veřejném jednání, třeba v návrhu státního zástupce). Názor o trestech si utvořil z informací, které měl jako přísedící ze spisu a průběhu jednání. K dalšímu dotazu svědek vypověděl, že si myslí, že jedinou informací, kterou ve vztahu k trestům ve věci manželů N. V. N. sdělil, bylo sdělení, jakou trestní sazbou jsou podle zákona ohroženi. S předsedou senátu R. K. spolu probírali vývoj důkazní situace při hlavních líčeních či po jejich skončení. To, že při druhém rozhodnutí soudu prvního stupně dojde k mírnému snížení trestů dříve uložených manželům N., vydedukoval sám z průběhu jednání (z řeči státního zástupce, z nových důkazů). Jaký trest bude uložen manželům N. při druhém rozhodnutí, zjistil při poradě senátu předcházející vyhlášení rozsudku, diskuse senátu a nějaké návrhy ohledně trestů však probíhaly i dříve. Dále svědek vypověděl, že nemá právní vzdělání, pracuje jako správce nemovitostí. Za informace, které sděloval V. N., žádnou odměnu neměl.

11. Do protokolu o výslechu svědka ze dne 12. 2. 2020 svědek vypověděl, že jej V. N. v souvislosti s trestní kauzou manželů N. ještě v době prvního projednávání několikrát kontaktoval za účelem společné schůzky. Potkali se v domě matky V. N. nebo na domluveném místě ve Zlíně. Vždy se jednalo o schůzky krátké (do tří minut), hovor vždy začínal na téma této trestní kauzy, vždycky k tomu V. N. něco řekl. Svědek ve výpovědi přiznal, že je to jeho chyba. Neměl sílu V. N. neodpovídat a kontakt s ním ukončit. V. N. se k němu vždy choval slušně, neměl sílu ho odmítnout a vždy se mu snažil vyjít vstříc. Poté, co skončilo první projednávání (v období, kdy věc byla s prvním rozsudkem předložena odvolacímu soudu) kontakt ustal a obnovil se přibližně v srpnu nebo září 2019, kdy jej V. N. kontaktoval s dotazem, jestli by mohl zjistit, zda již daná trestní věc byla po odvolání vrácena zpět do Zlína. Když mu svědek odpověděl, že neví, tak jej V. N. požádal, jestli by mohl zajít na soud a zjistit to. Na dalších schůzkách s ním V. N. opět řešil, jestli je spis již

ve Zlíně a kdy ta věc začne být projednávána. Následně svědkovi přišlo e-mailem povolání k zasedání senátu. Na další schůzce za ním V. N. po předchozí telefonické domluvě přijel do místa zaměstnání. Svědek mu ukázal povolání na zasedání senátu vytištěné na papíře, načež jej V. N. požádal, aby mu ten papír předal. Ačkoliv měl svědek k tomu výhrady, nakonec V. N. tento papír předal. V. N. se jej ptal na rozhodnutí z Olomouce a jeho písemné vyhotovení. To pak svědek ponechal v domovní schránce rodičů V. N. ve Slušovicích. V průběhu druhého projednávání dané trestní věci před Krajským soudem v Brně, pobočkou ve Zlíně, se svědek s V. N. několikrát setkal. Opět se jednalo o krátké schůzky či telefonáty, kdy se V. N. dotazoval na stav daného trestního řízení. Na jedné ze schůzek mu řekl, že „ti dva Slováci vypadnou“ a nějaký svůj názor na tresty. K rozporům v uvedených výpovědích svědek v hlavním líčení uvedl, že trvá na tom, že se s V. N. nescházeli kvůli kauze manželů N.. Připustil, že je pravda, že po něm V. N. chtěl papír s termíny hlavního líčení, který mu i přes vlastní výhrady předal, zároveň však vyloučil, že by mu předal povolání přísedícího k zasedání senátu. Dále svědek uvedl, že výpověď do protokolu o výslechu svědka podával za situace, kdy měl absolvovat závažnou operaci, byl ve špatném psychickém stavu, určitě nelhal, ale mohl mnoho skutečností tehdy interpretovat špatně či se dopustit nepřesností. Při výslechu na něj žádný nátlak činěn nebyl.

12. Svědek **Z. J.** v hlavním líčení vypověděl, že monitoruje trestní řízení vedené proti manželům N.. Takto byl přítomen i vyhlášení rozsudku v dané trestní věci. Od J. N. měl informaci o tom, jak bude znít rozhodnutí, ještě před tím, než byl rozsudek vyhlášen. J. N. mu nejprve po jednom ze soudních jednání sdělil, že telefonicky dostal od P. K. zprávu o tom, jak rozhodnutí dopadne. Bezprostředně před vyhlášením rozsudku pak od J. N. dostal ještě e-mailovou zprávu, kde byl výsledek řízení uveden. Odkud tyto informace získal P. K., svědkovi nebylo známo.
13. Svědkyně **J. N.**, do protokolu o výslechu svědka, který byl za splnění podmínek dle § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení přečten, vypověděla, že věděla o schůzkách jejího manžela s P. K.. Když odjížděl na tyto schůzky, byla ve stresu, traumatizovaná, bála se o něj, a to od chvíle, kdy P. K. jejího manžela vzal do lesa za nějakým mužem, o němž tehdy manžel ani nevěděl, kdo to byl. P. K. přesvědčoval jejího manžela mimo jiné o tom, že má „rozpracované přísedící“ s tím, že s J. se několikrát setkal. V souvislosti s požadavkem na navýšení částky o pět milionů Kč víc se P. K. zmínil o tom, že má kontakt na soudce prostřednictvím osoby jménem R.. Jednáním P. K. jí vznikla psychická újma v důsledku stresu, nespavosti, paranoie, strachu být sama.
14. Svědek **R. K.** do protokolu o výslechu svědka, který byl za splnění podmínek dle § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení přečten, v obecné rovině popsal způsob přidělování věcí do jednotlivých soudních senátů a výběru přísedících pro projednání a rozhodnutí takto přidělených věcí. Uvedl, že po celou dobu výkonu funkce soudce nezaznamenal žádný nátlak či pokus o ovlivnění rozhodnutí senátu. K trestní věci manželů N. svědek doplnil, že žádný z přísedících neprosazoval nad rámec obvyklosti svůj názor a nesnažil se ovlivnit zbylé členy senátu. Zda však byl některý z přísedících někým ovlivněn, není schopen posoudit. K osobě S. svědek vypověděl, že se jedná o dlouholetého a zkušeného přísedícího, který nijak v rámci jeho působnosti nevybočoval. V případě pana J. se jednalo o přísedícího, který působil u krajského soudu krátce, byl poněkud nezkušený, jeho chování nebylo obvyklé, což se však u nezkušených přísedících stává. Dále uvedl, že v průběhu hlavního líčení, respektive po nich, senát běžně vyhodnocuje prováděné důkazy. Závěrečná porada pak probíhá po závěrečných řečech, přičemž na základě takové porady on jako předseda senátu připravuje znění samotného výroku k datu vyhlášení tak, aby závěrům porady odpovídal (s možností úpravy výroku bezprostředně před vyhlášením). To, že budou v trestní věci manželů N. obžalovaní ze Slovenské republiky zproštěni obžaloby v návaznosti na důkazní situaci (zejména opakovanou výpověď poškozeného), s přísedícími probíral. S nikým jiným kromě členů senátu o tomto nehovořil. K osobě R. Z. svědek vypověděl, že jej osobně nezná, nikdy jím nebyl

kontaktován, nikdy se spolu nepotkali, ani spolu nehovořili, ví však, o koho se jedná, neboť se ve Vsetíně, kde svědek bydlí, jedná o všeobecně známou osobu.

15. Svědkyně **H. H.** do protokolu o výsledku svědka, který byl za splnění podmínek dle § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení přečten, vypověděla, že pracuje jako protokolující úřednice působící v soudním oddělení předsedy senátu R. K.. K řízení vedenému v trestní věci sp. zn. 61 T 5/2017 uvedla, že v souladu s její běžnou praxí z pokynu předsedy senátu nejprve obvolala přisedící dle seznamu, konkrétně pana S. a pana J., kterým telefonicky sdělila termíny hlavních líčení. Těmto pak zaslala povolání přisedících k zasedání senátu společně s obžalobou. Poté, co se věc vrátila z vrchního soudu, znovu z pokynu předsedy senátu kontaktovala přisedící a oznámila jim termíny hlavního líčení, následně (po odsouhlasení termínů stanovených předsedou senátu) jim zaslala elektronickou poštou povolání k zasedání senátu, v nichž byly uvedeny stanovené termíny hlavního líčení. Bylo jim předáno rovněž rozhodnutí vrchního soudu (s ohledem na množství případů si však již svědkyně nevybavila, jakým konkrétním způsobem k tomu došlo). Doplnila pak, že v řešené trestní věci se nesešla s ničím nestandardním z hlediska požadavků na informace, a to jak ze strany členů senátu, tak i kohokoliv jiného.
16. Svědek **J. S.** do protokolu o výsledku svědka, který byl za splnění podmínek dle § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení přečten, vypověděl, že působí jako přisedící u Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, v senátu předsedy K.. V souladu s výpovědí svědkyně H. H. pak popsal, jakým způsobem byl jako přisedící o hlavních líčeních vyrozumíván. K trestní věci sp. zn. 61 T 5/2017 uvedl, že společně s ním jako přisedící působil muž jménem K., kterého blíže neznal, neboť se s ním při projednávání této trestní věci setkal poprvé. V průběhu řízení svědek nezaznamenal žádné zvláštnosti či požadavky ze strany zbylých členů senátu. Svědek výslovně popřel, že by jej v souvislosti s touto kauzou někdo kontaktoval, oslovil či požádal o jakékoliv jednání (spočívající např. v poskytnutí informací či dokumentů souvisejících s řízením či v ovlivnění rozhodnutí při hlasování senátu).
17. O skutkovém ději dále podávají zprávu **listinné důkazy a obrazové a zvukové záznamy**.
18. *Z úředního záznamu o zjištěném poznatku ze dne 16. 5. 2018 včetně přiloženého zvukového záznamu ze 1. 5. 2018* vyplývá, že dne 11. 5. 2018 J. N. předal policejnímu orgánu mimo jiné nahrávku ze schůzky s P. K., kterou pořídil dne 1. 5. 2018. V rámci této schůzky P. K. přesvědčoval J. N. k zaplacení částky 20 milionů Kč za ovlivnění rozhodnutí jeho trestní věci (10 milionů Kč předem a 10 milionů Kč potom) mimo jiné s tím, že má domluvené dva přisedící, kteří se přikloní na jeho stranu, jeden z nich, který má trochu spadenou pusou a šišlá, je bratranec jeho kamaráda.
19. *Z e-mailové komunikace J. N. a Z. J. ze dne 17. 12. 2019* vyplývá, že toho dne v 10.36 hodin J. N. napsal Z. J. e-mailovou zprávu, v níž mu sdělil, že tam (u soudu) nebudou. Dále mu napsal: „Info od K. (dle výpovědi svědka J. N. takto označoval P. K.), já 7, manželka 4 a Slováci z kola ven“. Z. J. na tuto e-mailovou zprávu odpověděl J. N. téhož dne v 17.12 hodin s tím, že ve zprávě J. N. chyběl peněžitý trest 2,5 milionu Kč.
20. *Z e-mailové komunikace H. H. a K. J. v období od 30. 9. 2019 do 11. 12. 2019 a povolání přisedícího na zasedání senátu* se podává, že H. H. ze služební e-mailové adresy oznámila přisedícím J. S. a K. J. termíny hlavních líčení ve věci sp. zn. 61 T 5/2017, jak měly být konány v měsících listopadu a prosinci 2019, a zaslala jim povolání přisedícího na tato zasedání senátu. K. J. se ve zprávě ze dne 2. 10. 2019 dožadoval sdělení „konkrétních informací přímo souvisejících s dotčenou trestní věcí“.
21. *Z protokolů o provedení domovní prohlídky (a prohlídky jiných prostor a pozemků) ze dne 10. 2. 2020 včetně fotodokumentace* byla zjištěna podoba domovních a jiných prostor užívaných obžalovanými na adrese

XXXXX, XXXXX, XXXXX (P. K.), XXXXX, XXXXX, XXXXX (V. N.), XXXXX, XXXXX a XXXXX, XXXXX (S. N.), jakož i výčet, podoba a umístění zájmových peněžních prostředků a věcí, které se v těchto prostorách nacházely a byly při provedených prohlídkách zajištěny.

22. *Z protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 10. 2. 2020 včetně fotodokumentace a protokolu o vydání věcí z téhož dne* se podává, že v bezpečnostní schránce č. 321 umístěné v pobočce České spořitelny a. s. na adrese XXXXX, XXXXX, kterou měla pronajatu D. M., nar. XXXXX, byla mezi dalšími věcmi uložena finanční hotovost ve výši 35 000 Kč a 68 500 Eur.
23. *Z protokolu o záznamu telekomunikačního provozu ze dne 26. 8. 2020 a zvukových záznamů na nosiči MUTONGI_05_BM* bylo zjištěno, že V. N. přinejmenším v období od června 2019 do září 2019 opakovaně telefonicky kontaktoval K. J. a domlouval si s ním schůzky. V souvislosti s tím nabízel, že za ním přijede do Slušovic nebo jej ve Slušovicích vyzvedne, že za ním přijede do místa pracoviště (archiv ve Zlíně - Klečůvce). V rámci těchto hovorů se také K. J. ptal, jestli je něco nového, či mu sděloval, že se jej potřebuje na něco zeptat s tím, že to je jen na pět minut.
24. *Z protokolu o záznamu telekomunikačního provozu ze dne 26. 8. 2020 a zvukových záznamů na nosiči MUTONGI_16_BM* se podává telefonický hovor mezi K. J. a předsedou senátu R. K. ze dne 13. 2. 2020 a dále telefonické hovory mezi K. J. a předsedou Okresního soudu ve Zlíně P.H.a místopředsedou Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, J. R. ze dne 17. 2. 2020. V rámci těchto telefonických hovorů K. J. se jmenovanými řeší své pochybení související s výkonem funkce přisedícího a jeho záměr podat na tuto funkci rezignaci. Jako důvod uvádí své jednání spočívající ve vypuštění informací z poslední trestní kauzy kamarádovi V. N. ze Slušovic, toto jednání označuje za neetické a neomluvitelné s tím, že tomuto kamarádovi nebyl schopen říct ne.
25. *Z protokolu o sledování osob a věcí ze dne 10. 6. 2020 a přiložených fotografií a obrazových a zvukových záznamů* bylo zjištěno, že P. K. se bezprostředně po schůzce s J. N. na čerpací stanici v obci Bohuslavice u Zlína dne 6. 6. 2018 sešel s V. N..
26. *Z protokolu o záznamu průběhu sledování ze dne 21. 5. 2020, zvukových záznamů ze dne 13. 7. 2018 a 29. 11. 2019 obsažených na nosiči MUTONGI_ZT_00_BM (záznamy dodatečně přehrány na 3 samostatné DVD nosiče) a protokolů o sledování osob a věcí ze dne 23. 8. 2021* bylo zjištěno, že mimo jiné ve dnech 13. 7. 2018 a 29. 11. 2019 bylo na základě povolení soudce provedeno policejním orgánem sledování P. K. včetně všech jeho kontaktních osob, a to za použití technických prostředků, které byly skrytě umístěny (s jeho souhlasem) na těle J. N.. Sledování dne 13. 7. 2018 bylo započato v obci Uherské Hradiště, Města Mayen 1496, na parkovišti před supermarketem Kaufland, a mělo skončit tamtéž v 12.23 hodin. *Ze sdělení Policie ČR, NCOZ SKPV, expozitura Olomouc ze dne 6. 10. 2021 a přiloženého opravného protokolu ze dne 5. 10. 2021* vyplývá, že v protokolu o sledování ze dne 23. 8. 2021 byl uveden nesprávný údaj o místě ukončení sledování proběhnuvšího dne 13. 7. 2018, když namísto v obci Uherské Hradiště, Města Mayen 1496, na parkovišti před supermarketem Kaufland došlo k ukončení sledování v obci Březolupy v restauraci U Zámku. O okolnostech, za nichž došlo k ukončení sledování dne 13. 7. 2018 a které po tomto ukončení sledování následovaly, dále podává zprávu *sdělení Policie ČR, NCOZ SKPV, expozitura Olomouc ze dne 6. 10. 2021 a přiložený úřední záznam Policie ČR, NCOZ SKPV, expozitura Olomouc ze dne 4. 10. 2021* (sepsaný M. M.), podle nichž po schůzce P. K. a J. N. dne 13. 7. 2018 došlo za účelem ukončení sledování a deinstalaci sledovacích technických prostředků k setkání J. N. v restauraci U Zámku v obci Březolupy, a to na základě telefonické žádosti J. N. z důvodu zpoždění. M. M. se po příjezdu J. N. do restaurace s tímto setkal na toaletách, kde došlo ke snění technických prostředků ke sledování, J. N. odtud odešel na zahrádku restaurace, zatímco M., než za ním přišel, zanesl technické prostředky ke sledování do služebního vozidla. J. N. mu následně popsal průběh schůzky, mimo jiné to, že jej P. K. odvezl na nějakou polní cestu v lese, kde na ně čekala další

osoba, ke které J. N. uvedl podrobný popis s tím, že by tohoto člověka bezpečně poznal. Jelikož na základě předchozího šetření a místní osobní znalosti měl M. M. za to, že J. N. podaný popis odpovídá osobě V. N., předal zjištěné informace vedoucímu opatření, který mu následně na telefon zaslal tři nebo čtyři fotografie typově podobných osob bez bližších podrobností, mezi kterými byla i fotografie V. N. z registru obyvatel. Tyto fotografie M. M. postupně ukázal J. N., který na jedné z nich okamžitě bezpečně poznal osobu V. N.. Veškeré informace byly následně opět předány vedoucímu opatření a schůzka s J. N. byla ukončena. Průběh samotné schůzky uskutečněné dne 13. 7. 2018 se pak podává ze *zvukového záznamu*. Na něm je zachyceno, jak se J. N. setkal s P. K. u čerpací stanice v Bohuslavicích, v úvodu schůzky P. K. J. N. oznamuje, že jej seznámí s kamarádem, který čeká poblíž na kopci, tam budou pět minut, něco si s ním řeknou. Poté, co P. K. a J. N. dojedou na místo a vysednou z vozidla, přijdou k dalšímu muži, se kterým se P. K. pozdraví a kterému představí J. N.. Tento muž není P. K. představen a naopak sám uvádí, že jména nejsou důležitá. P. K. sděluje J. N., že jej na dané místo přivezl, aby jej přítomný muž seznámil se situací ohledně jejich společného známého, se kterým jej přítomný muž seznámil a který P. K. v minulosti pomohl. Přítomný muž uvádí, že situace je velmi špatná, co se týče toho jejich společného známého, s tím, že J. N. neudělal v poslední době příliš rozvážných kroků. V dalším průběhu přítomný muž společně s P. K. J. N. sdělují, že B. (P. B., který v trestní věci manželů N. vystupuje jako poškozený – pozn. soudu) má částkou 40 milionů Kč uplacené policisty i soudce K. (předseda senátu R. K. – pozn. soudu) a přesvědčují J. N., aby poskytl peníze, neboť umějí K. „přetlačit“ na jeho stranu. Přítomný muž dále sděluje, že věc se nachází u F. (státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci O.F. – pozn. soudu), zmiňuje také vazbu na J. (státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci J. K. – pozn. soudu), v souvislosti s ním přítomný muž uvádí, že nechce o daný kontakt přijít, neboť neví, kdy ho sám bude potřebovat. J. je varoval, aby byli opatrní, že je celá záležitost sledovaná rozvědkou, která se zabývá korupcí soudců. Přítomný muž uvádí, že Kudela je zkorumpovaný, není to jeho první případ, vzal peníze a nakoupil byty, a znovu opakuje, že umí K. „přetlačit“ penězi. Přítomný muž dále uvádí, že se přisedící pan senátor z Napajedel (přisedící J. S. – pozn. soudu) na poslední chvíli přiklonil k názoru soudce. Poté, co J. N. zmíní přisedícího, který má tvář jako po mozkové obrně, přítomný muž odpovídá, že nešlo o mozkovou obrnu, ale o mrtvici s tím, že mrtvici měl K. (přisedící K. J. – pozn. soudu). Dále se P. K. a přítomný muž baví o právnících J. N.. Poukazují na to, že J. N. doposud neposkytl peníze. Nato J. N. zmiňuje, že s ohledem na to, že jde o hodně peněz, by on i jeho manželka chtěli mít nějaký důkaz o tom, že peníze poskytnou lidem, kteří něco ovlivní. Přítomný muž uvádí, že nepřipadá do úvahy, že by se mohl J. N. s jejich vlivným známým setkat, neboť se jedná o jeho kontakt a nechce o tento kontakt přijít, protože neví, kdy sám ho bude potřebovat. P. K. J. N. sděluje, že to bude muset risknout s tím, že ti lidi jsou nachystaní mu pomoci. K tomu přítomný muž doplňuje, že zářivým příkladem (toho, že tito lidé jsou schopní pomoci) je P. K. (ten odkazuje na údajnou pomoc této vlivné osoby, díky níž mu měla být udělena milost prezidenta republiky ve vztahu k uloženému trestu odnětí svobody v trvání 4 let), navíc J. N. dostal mnoho informací (týkajících se jeho trestního řízení), o kterých nikdo nevěděl, od čísla jednacího, podání doplnění nebo to, že už je věc ve Zlíně či Olomouci. Přítomný muž sděluje, že se J. N. musí rozhodnout. Mají „posichrovanou“ Olomouc i Zlín, přičemž je jednoznačně dáno, že když se dá „deset“, vrátí se to do Zlína, a jakmile to bude ve Zlíně, bude potřeba dalších „deset“, aby se tady (ve Zlíně) přitlačilo. Znovu J. N. ujišťuje, že to umí „přitlačit“ (včetně soudce K.). V závěru schůzky přítomný muž vyzývá J. N., aby se rozhodl a dal vědět P., jestli do toho chce jít. Následně P. K. a J. N. z místa odjíždí zpět na čerpací stanici v Bohuslavicích, kde krátce pokračují v konverzaci. Poté J. N. z místa odjíždí. V průběhu cesty (krátce poté, co se rozloučil s P. K.) J. N. telefonuje blíže neurčené osobě, které se dotazuje, zda to ve 13 hodin platí. Vzápětí J. N. uskutečňuje další telefonní hovor, v rámci něhož sděluje, že se to trochu „poměnilo“, vše následně vysvětlí, a dotazuje se, jestli by daná osoba mohla přijet někde blíže, aby pak stihl do jedné hodiny přijet do servisu. Domluví si schůzku v Březolupech. Ze samotného závěru zvukového záznamu je patrné, že J. N. po zastavení vozidla toto opouští a odchází od něj, načež jsou slyšet blíže neidentifikované hlasy

(pravděpodobně pocházející z okolního prostředí). Na *zvukovém záznamu ze dne 29. 11. 2019* pak byla zachycena schůzka mezi P. K. a J. N. na čerpací stanici v Bohuslavicích. V rámci hovoru se J. N. zmiňuje, že během přestávky v jednání šel na záchod, a když se vracel, tak mu od P. K. přišla SMS zpráva. Nato se P. K. dotazuje: „O těch Slovácích?“. J. N. se ptá P. K., od koho tu zprávu dostal (zda od soudce nebo někoho z přísedících), což mu však P. K. odmítl říct. P. K. J. N. posléze znovu sděluje, že Slováky zprostí a oni (manželé N.) tam zůstanou oba dva s tím, že pokud by dříve splnil, co měl, tak to tak nemuselo dopadnout. V rámci hovoru P. K. označuje soudce výrazem K..

27. *Z protokolu o sledování osob a věcí ze dne 15. 7. 2020 včetně přiložených fotografií* vyplývá průběh sledování P. K. dne 4. 9. 2018. Z něj je patrné, že P. K. toho dne ve 13.26 hodin přijel k domu J. N., kde setrval do 13.42 hodin a následně odjel. Ve 14.17 hodin byl spatřen ve Zlíně v ulici K Majáku, kde zastavil vozidlo a vyčkával přibližně dvě minuty, dokud nepříjel jiným vozidlem V. N.. Tito postávali u vozidel, následně P. K. odešel ke svému vozidlu, nastoupil do něj na místo řidiče, setrval v něm přibližně jednu minutu a po vystoupení z vozidla se vrátil k V. N.. Tito pak dále postávali u vozidla a hovořili spolu. Ve 14.27 hodin se rozloučili a každý zvlášť odjeli. Zda P. K. V. N. něco předal, nebylo z konspiračních důvodů spatřeno. V 15.13 hodin byl P. K. spatřen ve společnosti S. N. při vycházení z čerpací stanice v Kroměříži. Tito následně nasedli do vozidla S. N. (S. N. na místo řidiče, P. K. na místo spolujezdce), kde seděli a hovořili, následně P. K. z vozidla vystoupil, šel ke svému vozidlu, otevřel dveře spolujezdce, tam krátce s něčím manipuloval a vrátil se zpět k vozu, v němž seděl S. N., a přes otevřené dveře spolujezdce spolu přibližně jednu minutu hovořili, poté se rozloučili a každý zvlášť odjeli. V 16.14 hodin byl P. K. spatřen na parkovišti nákupního centra Čepkov ve Zlíně ve společnosti V. N. a dalšího muže. V nákupním centru se P. K. a V. N. zdrželi do 16.40 hodin, načež každý zvlášť odjeli.
28. *Z protokolu o sledování osob a věcí ze dne 15. 7. 2020 včetně přiložených obrazových a zvukových záznamů* se podává průběh sledování P. K. dne 29. 11. 2019. Ten se ve 12.31 hodin setkal s S. N. v restauraci Stará Masna v Kroměříži. Ze zvukového záznamu jejich hovoru plyne, že P. K. v úvodu S. N. sděluje, že byl v 11 hodin s J. N., se kterým řešil, že Slováky zprostí a oni dva (manželé N.) tam zůstanou. P. K. uvádí, že informaci o tom, že Slováky zprostí, již měl, tak to J. N. v průběhu toho soudu napsal.
29. *Z protokolu o sledování osob a věcí ze dne 16. 7. 2020 včetně přiložených obrazových a zvukových záznamů* plyne průběh sledování S. N. dne 18. 12. 2018. Ten se v 16.32 hodin na parkovišti u čerpací stanice v Hranicích setkal s P. K., V. N. a Z. S.. Tito se pozdravili a přibližně jednu minutu spolu hovořili, načež S. N. s P. K. sami odešli do vnitřních prostor čerpací stanice, kde spolu dále hovořili, zatímco V. N. a Z. S. zůstali stát na parkovišti. Poté, co P. K. a S. N. hovor ukončili, rozloučili se, P. K. z místa odjel společně s V. N. a Z. S., S. N. z místa odjel sám.
30. *Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví fonoskopie* bylo zjištěno, že odborným porovnáním zvukového záznamu ze schůzky P. K., J. N. a další osoby dne 13. 7. 2018 se zvukovým záznamem z vazebního zasedání konaného za účasti V. N. u Okresního soudu v Uherském Hradišti dne 15. 5. 2020 bylo dospěno k závěru, že obžalovaný V. N. jako mluvčí ze srovnávací nahrávky z vazebního zasedání je (jednoznačně) totožný s mluvčím (osobou, za níž P. K. a J. N. přijeli na polní cestu v lese) v hovoru zachyceném na zvukovém záznamu ze dne 13. 7. 2018 (jedná se o nejvyšší stupeň pravděpodobnosti závěru na stupnici pravděpodobnosti, kde prvním stupněm je jednoznačné vyloučení totožnosti a desátým stupněm je jednoznačné potvrzení totožnosti mluvčích).
31. *Z komunikace ze dne 25. 11. 2019*, jež podle svědectví J. N. byla uskutečněna mezi ním a P. K. prostřednictvím mobilní aplikace Signal, vyplývá, že dne 25. 11. 2019 byla J. N. zaslána zpráva ve

znění „Tak Slováci budou ok“, a po ní zpráva ve znění: „Tak snad?“, kdy poslední z těchto dvou zpráv byla doručena v 9.57 hodin.

32. Z výpisu z databáze *Infosoud*, přístupné na webové stránce www.justice.cz, o průběhu a stavu trestního řízení vedeného u Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, pod sp. zn. 61 T 5/2017 a protokolů o hlavním líčení konaném v rámci daného trestního řízení ve dnech 25. 11. 2019, 11. 12. 2019 a 17. 12. 2019 bylo zjištěno, že řízení před soudem bylo zahájeno dne 7. 6. 2017, dne 20. 7. 2017 začala být daná trestní věc před soudem prvního stupně projednávána, dne 29. 3. 2018 bylo soudem prvního stupně vydáno první rozhodnutí ve věci, dne 26. 6. 2018 byl spis odeslán odvolacímu soudu k rozhodnutí o odvoláních, dne 28. 5. 2019 bylo odvolacím soudem o podaných odvoláních rozhodnuto tak, že rozsudek byl zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně k novému rozhodnutí, dne 13. 9. 2019 byl spis vrácen soudu prvního stupně. Hlavní líčení konané dne 25. 11. 2019 bylo započato v 9.00 hodin, následně bylo v době od 9.44 hodin do 9.55 hodin přerušeno a skončeno bylo v 10.15 hodin. V hlavním líčení konaném dne 11. 12. 2019 bylo ukončeno dokazování a byly předneseny závěrečné řeči. V hlavním líčení konaném dne 17. 12. 2019 byl ve 13 hodin vyhlášen rozsudek, kterým byli obžalovaní J. N. a J. N. D. uznáni vinnými ze spáchání zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kdy J. N. měl tento čin spáchat ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a J. N. D. jako účastník podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, za to byl J. N. odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 7 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a dále k peněžitému trestu v celkové výměře 2 500 000 Kč a J. N. D. k trestu odnětí svobody v trvání 4 let, pro jehož výkon byla zařazena do věznice s ostrahou. Oproti tomu obžalovaní A. Ž. a R. S., oba státní příslušníci Slovenské republiky, byli obžaloby podle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěni. Takto vyhlášený rozsudek doposud nenabyl právní moci, neboť proti němu byla podána odvolání. Spis se od 29. 6. 2020 nachází u odvolacího soudu, o podaných odvoláních doposud nebylo rozhodnuto.
33. Z archivní zprávy o počasí, přístupné na webové stránce www.in-pocasi.cz, se podává, že dne 13. 7. 2018 bylo ve Zlínském kraji polojasno až oblačno s denními teplotami v rozmezí od 23 °C až 27 °C.
34. Všechny provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu, a to podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu. Na podkladě toho má bez důvodných pochybností za prokázané, že se obžalovaný V. N. jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku společně s obžalovanými P. K. a S. N., kteří ve vztahu k němu před soudem prohlásili svou vinu, dopustil.
35. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že se obžalovaný V. N. podílel na předmětném činu tím, že od K. J., který vykonával funkci přísedícího v trestní věci manželů N., která byla (a stále je) vedena u Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, pod sp. zn. 61 T 5/2017, získával informace a listinné doklady vztahující se k danému trestnímu řízení a tyto následně předával obžalovanému P. K. s vědomím, že jím budou užity k přesvědčení či utvrzení J. N. ohledně toho, že P. K. (a potažmo další osoby s ním jednající) jsou schopni díky svým kontaktům na členy senátu rozhodujícího danou trestní věc za úplatu ovlivnit rozhodnutí soudu tak, aby vyznělo ve prospěch J. N. a jeho manželky J. N.. Obžalovaný V. N. se pak dále na předmětném činu podílel tím, že při schůzce uskutečněné dne 13. 7. 2018 v přímé součinnosti s obžalovaným P. K. osobně přesvědčoval J. N., aby P. K. za tímto účelem peníze k uplacení představitelů justice z řad soudců a státních zástupců poskytl, kdy sám vystupoval jako ten, kdo kontaktem a vlivem na takové osoby vládne a je schopen (po poskytnutí peněz určených k poskytnutí úplatku) jejich prostřednictvím pro něj příznivé rozhodnutí zajistit. Současně při této schůzce J. N. odrazoval od jeho požadavku na to, aby se mohl osobně přesvědčit, že kontakty na tyto osoby z řad justice skutečně mají, a to pod legendou, že jsou tyto osoby sledovány policií a hrozí odhalení jejich korupčního jednání,

příčemž sám nechce o tyto kontakty přijít, neboť neví, kdy je bude sám potřebovat. V souvislosti s tím pak odkázal na to, že dostatečným důkazem o tom, že příslušné kontakty mají, mají být J. N. mnohé informace týkající se řízení v jeho trestní věci, které mu poskytl a které nikdo jiný nevěděl. Výslovně pak V. N. J. N. sdělil, že musí poskytnout „deset“ (rozuměj deset milionů Kč), aby jeho trestní věc byla odvolacím soudem vrácena zpět soudu prvního stupně, a následně dalších deset milionů Kč, aby bylo v jeho prospěch ovlivněno opětovné rozhodnutí soudu prvního stupně.

36. Obžalovaný svou vinu na předmětném činu popřel, nicméně ve světle provedených důkazů tato obhajoba neobstojí.
37. Z jednání záležejícího v získávání informací a listinných podkladů týkajících se řízení v trestní věci manželů N. od K. J., který se v daném řízení účastnil projednávání a rozhodování této věci z pozice přisedícího, obžalovaného V. N. předně (nikoliv však osamoceně) usvědčuje výpověď spoluobžalovaného P. K.. Ten v jeho výpovědi podané v přípravném řízení, která byla za splnění zákonných podmínek v hlavním líčení přečtena, přiznal, že od K. J. výhradně prostřednictvím V. N. získával nejen ústní informace týkající se daného trestního řízení (mezi něž patřily i informace o tom, že Slováci budou zproštěni, a o výši trestu, který bude J. N. uložen), ale i písemný doklad o tom, že je K. J. v dané věci součástí soudního senátu (v podobě povolání přisedícího k zasedání senátu) s tím, že všechny takto K. J. prostřednictvím V. N. poskytnuté informace a listinné doklady použil za tím účelem, aby J. N. přesvědčil, že takové kontakty opravdu mají.
38. To, že K. J. poskytoval V. N. informace a doklady týkající se trestního řízení ve věci manželů N., v jejich výpovědích potvrdili oba jmenovaní. Ačkoliv obžalovaný V. N. a svědek K. J. se snažili povahu a význam takto poskytnutých informací či listinných dokladů a okolnosti týkající se jejich předávání výrazně bagatelizovat, nelze takové verzi přisvědčit, když jejich výpovědi jsou v této části rozporuplné, logicky neucelené a přiči se dalším provedeným důkazům.
39. V případě obžalovaného V. N. lze poukázat na to, že ten v jeho výpovědi nejprve uváděl, že se s K. J. o trestní věci manželů N. bavil jen mezi řečí, když se náhodně potkali. Následně však k pokládaným dotazům přiznal, že již prvotní schůzka s K. J. poté, co byl P. K. požádán o zjištění jeho stanoviska, proběhla z jeho iniciativy, kdy za účelem krátkého setkání sám K. J. oslovil a domluvil si s ním schůzku, přičemž na přání P. K. od něj zjišťoval informace týkající se daného trestního řízení i následně a některé další schůzky s K. J., při kterých docházelo k předávání těchto informací, sám inicioval. Obžalovaný dále v jeho výpovědi uvedl, že zájem P. K. o informace týkající se trestního řízení ve věci manželů N. přikládal pouze tomu, že v dané věci P. K. vystupoval jako svědek. Pravdivosti takového tvrzení obžalovaného V. N. však rozhodně nenasvědčuje způsob a četnost jeho aktivity, jež byla za účelem získávání informací od K. J. prováděna, kdy lze důvodně předpokládat, že případný zájem osoby, která v trestním řízení vystupuje jako svědek, znát obecné a veřejné informace o vývoji trestní věci, v níž byla z její strany svědecká výpověď podávána, by byl zcela jistě dostatečně pokryt příležitostným telefonickým dotazem a nikoliv opakovaným domlouváním osobních schůzek, zvláště mělo-li být předmětem těchto schůzek právě a pouze předávání těchto obecných a veřejných informací. Zvláště pak takto tvrzenému motivu obžalovaného neodpovídá skutečnost, že měl potřebu si od K. J. vyžádat a převzít listinu obsahující povolání přisedícího k zasedání senátu, jak sám v jeho výpovědi přiznal, přičemž k tomu, proč tak učinil, zcela nevěrohodně uvedl nejdříve to, že žádný důvod neměl, posléze doplnil, že K. J. o tuto listinu požádal, neboť se jej P. K. ptal, jestli neví, zda je v dané trestní věci něco nového (obsahem této listiny přitom bylo pouze to, že K. J. byl členem soudního senátu, což byla informace P. K. a V. N. dobře známá, jinak by ani V. N. neměl důvod K. J. za účelem získání informací oslovovat a domlouvat si s ním schůzku, a dále termíny nařízených hlavních líčení, které mohly být V. N. K. J. sděleny telefonicky, a pokud již mezi nimi došlo k osobnímu setkání, mohl si je V. N. zapamatovat či poznačit). Naopak, okolnosti, za nichž mělo dojít k vyžádání této listiny, nasvědčují tomu, že ze

strany obžalovaného V. N. byla tato od K. J. záměrně získána jako důkaz toho, že jsou v bezprostředním kontaktu s členem senátu rozhodující trestní věc manželů N.. Důvodem, pro který obžalovaný V. N. od K. J. zjišťoval informace týkající se trestního řízení ve věci manželů N. a tyto obratem předával P. K., pak jistě nebylo ani to, že by to po něm měl P. K. chtít, aby J. N. a jeho manželce v jejich trestní věci pomohl (bez znalosti způsobu této pomoci), jak to také obžalovaný V. N. uvedl v jeho výpovědi, neboť by postrádalo jakkoliv rozumného důvodu, aby P. K., pokud by skutečně chtěl J. N. pomoci, si informace o průběhu daného trestního řízení obstarával od příslušného prostřednictvím další osoby, když tytéž informace, které podle obhajoby obžalovaného měly být veřejné, mohl za účelem zamýšlené pomoci získat přímo od J. N..

40. Zjevně nevěrohodnou výpověď stran okolností, za nichž došlo k předávání informací o trestním řízení vedeném u Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, pod sp. zn. 61 T 5/2017, a povahy takto předávaných informací podal v hlavním líčení rovněž svědek K. J.. I ten se v jeho výpovědi snažil navodit dojem, že o skutečnostech týkajících se daného trestního řízení se s obžalovaným V. N. bavil pouze okrajově, v rámci jejich běžného styku, přičemž mu sděloval pouze svůj názor a veřejně přístupné informace, které zazněly během soudního jednání. V souvislosti s tím také uvedl, že si nevybavuje, že by si za účelem poskytnutí informací s V. N. domlouvali schůzku, V. N. se jej v souvislosti s touto trestní věcí na nic konkrétního neptal, ani žádné listiny po něm nevyžadoval. Nejen, že tato výpověď byla ve zřejmém rozporu s výpovědí samotného V. N., v níž ten nakonec přiznal, že se z důvodu zájmu P. K. o stavu trestního řízení u K. J. informoval a domlouval si s ním za tím účelem schůzky, ale byla i vnitřně rozporná, když svědek na jednu stranu uváděl, že V. N. sděloval pouze informace, které veřejně zazněly v hlavním líčení, na druhou stranu však uváděl také to, že mu sdělil svůj názor na vývoj věci spočívající v informaci, že obžalovaní slovenské státní příslušnosti nejspíše budou obžaloby zproštěni (tedy informaci, která jistě veřejně v hlavním líčení před vyhlášením rozsudku nezazněla), jakož i o možné vyšší trestů. Právě ve vztahu k informaci o trestech, které by měly být manželům N. uloženy, svědek zcela nepřesvědčivě uvedl, že V. N. měl říci pouze sazbu trestu odnětí svobody, kterou byli ohroženi (tedy informaci, která vyplývala přímo ze zákona), jindy uvedl, že mu sdělil informace, které zazněly v návrzích stran v hlavním líčení (konkrétně v návrhu státního zástupce) s tím, že by tresty měly jít (oproti prvnímu odsuzujícímu rozsudku) o něco níž, což je okolnost vypovězená svědkem nepravdivě s ohledem na obsah závěrečných řečí (přednesených v hlavním líčení konaném dne 11. 12. 2019), v nichž státní zástupce navrhl uložení trestů v téže výměře jako před vyhlášením prvního odsuzujícího rozsudku a obhájci manželů N. navrhovali zproštění obžaloby (v takovém případě tedy logicky žádný trest jimi nebyl navrhován). Z toho je tedy patrné, že K. J. V. N. nesdělával své vlastní názory a veřejné informace, nýbrž skutečnosti, které odposlechl v rámci porad senátu. Svědek K. J. také nebyl schopen jakkoliv přesvědčivě popsat okolnosti, za nichž došlo k předání „listiny s termíny“ (tj. povolání příslušného k zasedání senátu) v místě jeho pracoviště (ve venkovních prostorách areálu Státního okresního archivu ve Zlíně - Klečůvce), když tento popis dané události byl z jeho strany doprovázen častými změnami výpovědi a na první pohled zjevnou fabulací (svědek nejprve vypověděl, že žádné listiny týkající se daného trestního řízení V. N. neposkytl, pak uvedl, že V. N. poskytl písemnost s termíny hlavního líčení v místě jeho pracoviště, ale V. N. po něm takovou písemnost nechtěl, kdy toto předání vyplynulo ze situace, následně uvedl, že jej V. N. o tuto listinu, kterou měl zrovna u sebe, požádal a tuto mu bez dalšího poskytl, přestože se jednalo o listinu, kterou měl nachystánu pro zaměstnavatele). Touto výpovědí se svědek navíc podstatně odchýlil od jeho dřívější výpovědi, kterou učinil do protokolu o výslechu svědka. Z té totiž plyne, že jej V. N. ještě v době před vyhlášením prvního rozsudku v dané trestní věci a posléze i v průběhu opětovného projednávání věci soudem prvního stupně poté, co věc byla odvolacím soudem vrácena zpět, opakovaně kontaktoval za účelem společné schůzky. Jednalo se vždy o krátké schůzky, od počátku cílené na získání informací o trestním řízení ve věci manželů N.. Současně popsal, že kontakt navazovaný V. N. ustal v době, kdy věc byla řešena odvolacím soudem, a obnovil se opět v srpnu nebo v září 2019 (tedy podle výpisu z databáze Infosoud v době, kdy měl

být spis opětovně vrácen soudu prvního stupně k dalšímu projednání a rozhodnutí). O tom vedle výpovědi K. J. podané v přípravném řízení ostatně vypovídá i zajištěná telefonní komunikace, v rámci níž V. N. přinejmenším v období od června 2019 (tedy podle výpisu z databáze Infosoud bezprostředně poté, co bylo odvolacím soudem rozhodnuto o zrušení rozsudku a vrácení věci soudu prvního stupně) do září 2019 (kdy podle výpisu z databáze Infosoud došlo k vrácení spisu zpět soudu prvního stupně), opakovaně K. J. telefonicky kontaktoval a domlouval si s ním schůzky s tím, že se nabízel, že za ním přijede do místa bydliště ve Slušovicích či pracoviště ve Zlíně - Klečůvce. Právě okolnost předání písemného povolání přisedícího k zasedání senátu svědek K. J. do protokolu o výslechu svědka popsal tak, že za ním V. N. přijel do místa jeho pracoviště po předchozí telefonické domluvě a na jeho výslovnou žádost mu tuto listinu předal i přesto, že k tomuto předání sám měl výhrady. K tomuto svému jednání spočívajícímu v předávání informací a listin V. N. svědek K. J. v přípravném řízení přiznal, že se jednalo o jeho chybu s tím, že neměl tehdy sílu požadavkům V. N. nevyhovět, naopak se mu pro jejich dobrý vztah snažil vyjít vstříc. Přestože svědek K. J. v hlavním líčení i po předestření těchto rozporů v podstatném rozsahu setrval na jeho výpovědi učiněné v hlavním líčení, což odůvodnil tím, že výpověď v přípravném řízení podával ve špatném psychickém stavu, přiznal soud co do skutkových zjištění přednost popisu děje učiněného svědkem v řízení přípravném, když právě ten je v souladu s dalšími provedenými důkazy. Lze pak důvodně předpokládat, že motivem, pro který se K. J. v jeho svědecké výpovědi v hlavním líčení podstatně odchýlil od výpovědi dřívější, byla snaha popsat zpětně jeho jednání vůči V. N. tak, aby jeho pochybení, jež by mohlo být spojováno s morálním odsouzením či dokonce trestní odpovědností, bylo zastřeno. Není přitom možno souhlasit s tím, že by rozdíly v těchto výpovědích měly být způsobeny svědkovým špatným psychickým stavem. Je sice pravdou, že svědek podal výpověď do protokolu o výslechu svědka v nočních hodinách bezprostředně po ukončení jeho zadržení a sám v úvodu výpovědi uvedl, že je rozrušen, nicméně z obsahu podané výpovědi se nepodává, že by výpověď v přípravném řízení byla podána neuceleně a rozporuplně (jako tomu bylo v případě výpovědi učiněné v hlavním líčení) či jiným způsobem, který by svědčil o silném rozrušení, jež by mohlo mít vliv na svědkovy schopnosti vybavit si vzpomínky a před policejním orgánem je reprodukovat. Ostatně svědek sám v hlavním líčení uvedl, že do protokolu o výslechu svědka nelhal, vyhotovený protokol s jeho výpovědí si po jeho vyhotovení přečetl a jako správný jej podepsal, to vše za přítomnosti obhájců všech obžalovaných. Tvrzení K. J., že některé skutečnosti mohl při výslechu v přípravném řízení pouze nespřímně interpretovat, aniž by zároveň lhal, s přihlédnutím k povaze okolností, jichž se rozpory v jeho výpovědích týkaly, uvěřit nelze. Významným pro posuzování věrohodnosti výpovědi svědka K. J. konečně zůstává jeho chování krátce po podání výpovědi v přípravném řízení, kdy ve shodě s dějem popsaným policejnímu orgánu a v rámci něj přiznaným vlastním pochybením, rezignoval na funkci přisedícího vykonávanou u Okresního soudu ve Zlíně a Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, přičemž při telefonické komunikaci s předsedou senátu R. K., dále předsedou Okresního soudu ve Zlíně P.H. a místopředsedou Krajského soudu v Brně J.R. ve dnech 13. 2. 2020 a 17. 2. 2020 se v souvislosti s jeho záměrem tuto rezignaci podat vyjádřil tak, že důvodem rezignace je jeho jednání spočívající ve vypuštění informací z poslední trestní kauzy kamarádovi V. N. ze Slušovic, kterému nebyl schopen říct ne, přičemž toto jeho jednání současně označil za neetické a neomluvitelné. Je tak zcela patrné, že svědek K. J. své pochybení související s poskytováním informací V. N. o trestním řízení, jehož se účastnil z pozice přisedícího, považoval sám za natolik závažné, že se rozhodl na funkci přisedícího rezignovat, což je v příkrém rozporu s bagatelizujícím popisem jednání, jak byl tímto svědkem podán v hlavním líčení.

41. Soud pak má také za prokázané, že K. J. obžalovanému V. N. sdělil nejen své názory a informace, které zazněly při projednávání věci v hlavním líčení, jak to přiznal ve svých výpovědích, ale i konkrétní informace, které vyplývaly z neveřejných porad senátu, zejména pak informaci o tom, že při opětovném rozhodnutí soudu prvního stupně poté, co mu byla věc vrácena odvolacím soudem, budou obžalovaní slovenské státní příslušnosti obžaloby zproštěni, a dále informaci o konkrétní

výměře trestů odnětí svobody, které budou obžalovaným J. N. a jeho manželce takovým rozhodnutím uloženy. Na podkladě provedených důkazů je totiž spolehlivě dáno, že J. N. tyto informace měl od obžalovaného P. K. dříve, než došlo k vyhlášení rozsudku soudu prvního stupně dne 17. 12. 2019. To vyplývá nejen z výpovědi obžalovaného P. K. a svědků J. N. a Z. J., ale i k důkazu provedeného e-mailu J. N. zaslaného před vyhlášením rozsudku právě Z. J., potažmo ze zprávy zaslané P. K. J. N. v rámci aplikace Signal dne 25. 11. 2019.

42. Obžalovaný V. N. v rámci své obhajoby namítal, že výpověď obžalovaného P. K., podle níž informaci o tom, že Slováci budou obžaloby zproštěni, a o výši trestů, které budou manželům N. v opětovném rozhodnutí soudu prvního stupně uloženy, získal od K. J. zprostředkovaně právě přes něj, není pravdivá s tím, že P. K. mohl takové informace získat také od jiných osob, když zejména ze zvukových záznamů (respektive jejich přepisů) mají vyplývat zmínky P. K. o dalších osobách (konkrétně poukázal na zmínku o muži z Havířova, o policistovi, který měl od něj přijmout částku 300 000 Kč, o osobě, která měla získat vliv na soudce R.K. za 1 500 000 Kč či o R. Z.).
43. Předně je třeba uvést, že zejména z výpovědi svědka J. N. a jím předložené komunikace z aplikace Signal (potažmo i protokolu o hlavním líčení konaném ve věci sp. zn. 61 T 5/2017 dne 25. 11. 2019) vyplývá spolehlivé skutkové zjištění, že informaci o tom, že obžalovaní státní příslušníci Slovenské republiky budou obžaloby zproštěni, získal od obžalovaného P. K. v průběhu hlavního líčení konaného dne 25. 11. 2019 (resp. v průběhu přerušení tohoto hlavního líčení). Přestože svědek J. N. původně v jeho výpovědi uvedl, že společně s touto informací získal i informaci o výši trestů (následně však vypověděl, že si touto skutečností není jistý), z předmětné komunikace bylo zjištěno, že tomu tak nebylo, a k předání informace o výši trestů J. N. tedy ze strany P. K. muselo být přistoupeno někdy posléze, nejpozději však do dne 17. 12. 2019 v 10.36 hodin, kdy J. N. podle e-mailové zprávy adresované Z. J. již touto informací disponoval (přesné datum získání této informace o výměře trestů odnětí svobody z provedených důkazů sice s jistotou nevyplývá, nicméně to není pro rozhodnutí věci podstatné).
44. Významným naopak zůstává, že P. K. J. N. poskytnuté informace o tom, že obžalovaní státní příslušníci Slovenské republiky budou obžaloby zproštěni, a o přesné výměře trestů odnětí svobody, jež měly být manželům N. uloženy, zcela odpovídaly znění rozsudku, který byl později dne 17. 12. 2019 ve 13 hodin vyhlášen. Z povahy těchto neveřejných informací přesně odrážejících obsah dosud nevyhlášeného rozhodnutí soudu je přitom zcela zřejmé, že tyto informace musely vyplynout z některé z porad senátu, tedy mohly být známy jen těm osobám, které se těchto porad účastnily (těmito osobami byl předseda senátu R. K., přisedící K. J. a J. S., případně také protokolující úřednice H. H.). Jedinou osobou, která podle dokazování získaných poznatků šířila informace o probíhajícím trestním řízení dalším osobám, byl přitom právě K. J.. Ve vztahu k dalším osobám účastnícím se porad senátu žádný takový poznatek zjištěn nebyl a stran takové skutečnosti nepanuje ani sebemenší náznak podezření (ostatně žádná okolnost, na jejímž podkladě by bylo možno dovodit podezření na to, že se povinnosti zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se v rámci své funkce či pracovní pozice dozvěděly, zpronevěřily i další jmenované soudní osoby, nebyla v konkrétní rovině nijak tvrzena ani obžalovaným V. N.). Soud má tedy za prokázané, že informace o zamýšleném obsahu rozhodnutí ještě před jeho vyhlášením šířil právě a jen K. J.. P. K. pak K. J. zpřístupnil tyto informace výhradně prostřednictvím obžalovaného V. N., neboť z výpovědi obžalovaného P. K. i svědka K. J. se podává, že tito se vůbec neznají, nikdy se nepotkali, ani spolu nikdy nekomunikovali.
45. K námitce obžalovaného V. N., že v hlavním líčení nebyl k jeho návrhu proveden důkaz čtením protokolu o hlasování ve vztahu k rozsudku vyhlášenému dne 17. 12. 2019, lze uvést, že provedení takového důkazu je nepřípustné, neboť by bylo učiněno v příkrém rozporu s ustanovením § 58

odst. 4 trestního řádu, jímž jsou taxativně vymezeny zcela výjimečné případy, kdy je možné zalepenou obálku s takovým protokolem otevřít. Nad rámec toho je pak možno doplnit, že i v případě, že by soudu byl znám způsob hlasování o vině a trestu jednotlivými členy senátu, jednalo by se o zjištění, které by nebylo pro rozhodnutí o vině obžalovaného V. N. jakkoliv relevantní, neboť by tak stejně nemohlo být zjištěno, jestli přisedící K. J. mohl mít předem (tj. dříve než bezprostředně před vyhlášením rozsudku) informaci o zamýšleném soudním rozhodnutí, a pokud ano, jak dlouho před jeho veřejným vyhlášením se tak stalo. Ze svědeckých výpovědí R. K., ale i samotného K. J., navíc plyne, že sice obsah rozhodnutí byl závazně odhlasován až v rámci závěrečné porady, nicméně diskuse ve vztahu k zamýšlenému rozhodnutí (tedy i ve vztahu k zamýšlenému trestu) probíhala mezi členy senátu i v průběhu dřívějších hlavních líčení (při jejich přerušení) či bezprostředně po nich. Svědek R. K. pak dodal, že v situacích, kdy je hlavní líčení odročeno (či přerušeno) na jiný termín za účelem vyhlášení rozsudku, probíhá závěrečná porada senátu bezprostředně po skončení hlavního líčení, v němž byly předneseny závěrečné řeči, s tím, že podle výsledku takové porady sám k datu vyhlášení rozsudku připraví písemné znění jeho výrokové části, aby závěrům přijatým v rámci předchozí porady odpovídal. Z výpisu z databáze Infosoud a dále z jednotlivých protokolů o hlavních líčeních konaných ve věci sp. zn. 61 T 5/2017 ve dnech 25. 11. 2019, 11. 12. 2019 a 17. 12. 2019 plyne, že v daném trestním řízení byly závěrečné řeči předneseny v hlavním líčení konaném dne 11. 12. 2019. Lze tedy v návaznosti na svědeckou výpověď R. K. důvodně předpokládat, že znění rozsudku, který byl veřejně vyhlášen až v pozdějším termínu, bylo v podstatných bodech známo členům senátu již onoho dne (tj. 11. 12. 2019).

46. Pokud tedy obhájce obžalovaného V. N. v jeho závěrečné řeči argumentoval tím, že J. N. měl informaci o výši trestů, které jemu a jeho manželce byly v posléze vyhlášeném rozsudku skutečně soudem uloženy, již dne 23. 11. 2019 (zde zřejmě bylo myšleno datum konání hlavního líčení 25. 11. 2019, jak bylo vypovězeno svědkem J. N. a vyplývá i z jím předložené komunikace – pozn. soudu), a tedy musel mít P. K. jiný zdroj informací než K. J., je takový argument důkazně nepodložený a nadto i logicky vadný. Jak totiž bylo výše popsáno, dne 25. 11. 2019 byla J. N. sdělena P. K. toliko informace o zprošťujícím rozhodnutí ve vztahu k obžalovaným slovenské státní příslušnosti, nikoliv již informace o výměře trestů odnětí svobody (o tom, že tomu tak bylo, vypovídají rovněž zvukové záznamy následných hovorů J. N. a P. K. ze dne 29. 11. 2019 a P. K. s S. N. z téhož dne, v rámci nichž je zmiňována pouze zpráva o „těch Slováčích“, kteří budou obžaloby zproštěni; otázka druhu a výměry trestů v rámci těchto hovorů nijak řešena nebyla). Logická vada argumentu, podle něhož s ohledem na dobu zpřístupnění informace o zamýšleném rozhodnutí o trestu musel mít P. K. svůj vlastní zdroj informací, pak spočívá v tom, že taková informace – jak již bylo výše rozvedeno – mohla být známa toliko osobám účastnícím se porad soudního senátu, z čehož plyne, že nikomu jinému než tomuto úzkému okruhu osob taková informace známa být nemohla (jinými slovy, pokud tato informace ke kterémukoliv datu nebyla známa těmto čtyřem osobám, nemohla být známa ani nikomu jinému). Ve světle uvedeného pak nemohou obstát ty námitky obžalovaného V. N., jež se opíraly o tvrzení, že P. K. mohl mít informace o znění dosud nevyhlášeného rozsudku také od jiných osob než od K. J., když podle obžalovaného zejména ze zvukových záznamů (respektive jejich přepisů) mají vyplývat zmínky P. K. vůči J. N. či S. N. o dalších osobách (konkrétně poukázal na zmínku o muži z Havířova, o policistovi, který měl od něj přijmout částku 300 000 Kč, o osobě, která měla získat vliv na soudce R.K. za 1 500 000 Kč či o R. Z.), od nichž by tyto informace mohl P. K. získat.
47. Předně sám P. K. v doplňující výpovědi uvedl, že osoby, které v rámci takové komunikace zmiňoval, si vymyslel (blíže neurčený muž z Havířova) nebo tyto jsou sice skutečnými osobami, ale žádnými kontakty či vlivem na soudní osoby nedisponují, s tím, že takovými kontakty se zaštiťoval, aniž by to mělo reálného základu (což byla ostatně podstata jím páchané trestné činnosti). Významným je pak také to, že v rámci provedeného dokazování nebyla skutečnost, že se opravdu

jedná o osoby, které by měly možnost příslušné neveřejné informace získat, čímkoliv podložena. Naopak, svědek R. K. výslovně popřel, že by se kupříkladu s osobou R. Z. osobně znal, potkal se s ním či s ním byl v jakémkoliv jiném kontaktu. Je nutno znovu ve vztahu k řešené námitce obžalovaného zopakovat, že povaha předmětných informací plynoucích z neveřejné porady senátu vylučuje, že by mohly být šířeny jinými osobami než těmi, které se porady senátu účastnily. Úvaha obžalovaného, že by tyto informace měly být kromě K. J. šířeny některou z dalších osob účastnících se takové porady (tj. předsedou senátu R. K., přísedícím J. S. či protokolující úřednicí H. H.) je zcela nepodložená, a tedy jako podklad pro rozhodnutí soudu nepřijatelná. Obžalovaným V. N. či jeho obhájcem přednesené a blíže nepodložené podezření na to, že P. K. mohl mít přístup k informacím o znění doposud nevyhlášeného soudního rozhodnutí od jiné osoby než od přísedícího K. J., je toliko abstraktní a čistě hypotetické, protože nemůže být způsobilé navodit ve vztahu k závěru o původu těchto informací jakkoliv důvodnou pochybnost. Provádění zvukových záznamů, na nichž byly zachyceny příslušné zmínky P. K. o dalších osobách, by z výše předestřených důvodů bylo zcela nadbytečné, a proto k němu soud i přes návrh obhájce obžalovaného nepřistoupil.

48. Vědomí obžalovaného V. N. o tom, k čemu jsou jím předávány informace či listiny P. K. používány, pak vyplývá nejen z toho, že je V. N. od K. J. aktivně zjišťoval, a dokonce od něj vyžadoval předání listiny související s trestním řízením, ale i z jeho zapojení do přímého působení na J. N. při schůzce v lese dne 13. 7. 2018.
49. Obžalovaný V. N. namítal, že osobou, s níž se v lese dne 13. 7. 2018 setkal J. N. v doprovodu P. K., nebyl on. Rovněž tato jeho obhajoba však byla spolehlivě vyvrácena.
50. Obžalovaného z účasti na této schůzce usvědčoval nejen spoluobžalovaný P. K., přičemž soudu není známo, z jakého důvodu by měl P. K. zájem na křivém usvědčení V. N., když ti to jsou (nebo přinejmenším do jejich zadržení byli) kamarádi, ale jako osobu, která se této schůzky v lese účastnila, jej označil i J. N., který současně v hlavním líčení uvedl, na podkladě jakých charakteristik jej v hlavním líčení poznal. Obžalovaný V. N. namítal, že je nepravděpodobné, že by svědek J. N. osobu z lesa po uplynutí doby poznal s tím, že podrobnější popis osoby nepodal ani při podávání výpovědi do protokolu o výslechu svědka. K takové námitce lze uvést, že obžalovaný V. N. je osobou výrazného vzezření, jeho obličej je tedy snadno pamatovatelný, svědek jej viděl z bezprostřední blízkosti, v denní době za neztížených viditelnostních podmínek (jak vyplývá i ze zprávy o počasí z onoho dne) a po nikoliv jen krátkou dobu (schůzka v lese trvala přibližně 40 minut), z čehož plyne, že vnímání postavy a obličeje této osoby svědkem a jejich zapamatování nebránily žádné objektivní překážky. Je pravdou, že bližší popis osoby byl ze strany svědka J. N. podán až v jeho výpovědi podané v hlavním líčení, nicméně tato okolnost nevěrohodnost výpovědi svědka nezakládá, když to, že bližší popis osoby jím nebyl podán dříve v rámci výpovědi podané do protokolu o výslechu svědka, může být odůvodněno tím, že se svědek J. N. o osobě v lese zmiňoval jen sám v rámci spontánní výpovědi, v níž ve shodě s výpovědí v hlavním líčení uvedl pouze to, že tato osoba měla kapuci, a na bližší popis této osoby již následně nebyl nikým (tedy ani žádným z přítomných obhájců) dotazován. Zjevně tedy nejde o situaci, kdy by svědek dříve (i přes výslovný dotaz) nebyl schopen popis osoby podat a bez adekvátního zdůvodnění jej podal až posléze v hlavním líčení.
51. Významná část obhajoby obžalovaného V. N. se pak týkala tvrzení, že policie se snažila svědka J. N. navést k tomu, aby za osobu přítomnou v lese označil právě jej. Poznatek, že by se takové tvrzení mělo zakládat na pravdě, však z provedeného dokazování nevyplýnul.
52. Je pravdou, že nejen podle výpovědi svědka J. N., ale i podle úředního záznamu sepsaného M. M., jmenovaný policista bezprostředně po předmětné schůzce J. N. s P. K. dne 13. 7. 2018 na základě J. N. podaného popisu osoby přítomné v lese tomuto ukázal několik fotografií osob (pocházejících

z registru obyvatel poté, co mu byly zaslány vedoucím opatření) s tím, že na jedné z těchto fotografií byl vyobrazen i obžalovaný V. N., kterého také J. N. jako osobu účastníci se schůzky v lese označil. Ačkoliv toto není postup policejního orgánu, který by byl předvídan zákonem, neznamená to současně, že by byl svědek J. N. k tomu, aby tehdy či kdykoliv později za osobu přítomnou v lese označil právě V. N., M. M. či jinou osobou naváděn. Ostatně o tom, že J. N. bezprostředně po skončení schůzky s M. M., na níž mu byly ukázány fotografie osob, nic bližšího o osobě jím ztotožněného muže nevěděl (a tedy je zřejmé, že ke ztotožnění této osoby nebyl nikým naváděn), svědčí i svědecká výpověď jeho manželky J. N., v níž tato uvedla, že jí manžel o schůzce v lese řekl, nicméně tehdy nevěděl, kdo tím mužem z lesa byl. K námitce obžalovaného stran nedostatku protokolu a dalších zákonných podmínek pro provedení rekognice je třeba připomenout, že soudem nebylo o provedení tohoto aktu jako o rekognici ve smyslu důkazním vůbec uvažováno, když stran zjištění totožnosti osoby přítomné v lese soud nevycházel z rekognice, nýbrž z agnoskace (tj. ztotožnění osoby svědkem v hlavním líčení), která sice nemá takovou důkazní sílu jako rekognice provedená v souladu s § 104b trestního řádu, nicméně je důkazním prostředkem přípustným, byť v zákoně výslovně neupraveným (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 7. 2016, sp. zn. 11 Tdo 328/2016). Obecná definice důkazu, vyjádřená v ustanovení § 89 odst. 2 trestního řádu, ve spojení se zásadou volného hodnocení důkazů podle ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, totiž soudu umožňuje čerpat informace vztahující se k identifikaci pachatele i z dalších důkazních prostředků, nejen z rekognice, a to právě například z výpovědí přednesených při hlavním líčení, kdy ovšem s ohledem na skutečnost, že je poznávající osoba postavena do situace, v rámci které jsou účastníkům již přiřazeny určité role a nemá možnost volby z figurantů, je třeba agnoskaci přiznat (oproti rekognici) sníženou důkazní sílu. Lze pak mít také za to, že v důsledku svědkem popisované události spočívající v tom, že mu byly M. M. ukázány fotografie osob, mezi nimiž byla i fotografie obžalovaného V. N., je důkazní význam agnoskace provedené v hlavním líčení (oproti rekognici) ještě omezenější, neboť paměťová stopa poznávajícího je v takovém případě dříve ukázanými osobami (či jejich fotografiemi) ovlivněna (v řešeném případě však negativní dopad této okolnosti nelze přeceňovat, neboť poznání osoby podle fotografie se uskutečnilo bezprostředně poté, co svědek poznávanou osobu viděl).

53. Ve vztahu k obžalovaným V. N. namítané podjatosti M. M. je pak třeba uvést, že obžalovaný, pokud měl za to, že se úkonů trestního řízení účastní podjatá osoba, disponoval procesními prostředky k tomu, aby takovou osobu z vykonávání úkonů trestního řízení vyloučil (viz § 31 trestního řádu), přičemž v takovém případě by byla namítaná podjatost řešena tím orgánem činným v trestním řízení, který je k tomu podle zákona příslušný. Takovou námitku však obžalovaný vůči příslušnému orgánu nevzněl a na údajnou podjatost poukázal až v rámci jeho obhajoby před soudem, což nasvědčuje tomu, že se jedná o námitku ryze účelovou. Za podstatné pak soud považuje především to, že vyjma již zmiňovaného předložení fotografií J. N. se M. M. neúčastnil žádného úkonu, který by byl podkladem pro rozhodování soudu o vině obžalovaného. Pokud bylo v této souvislosti v rámci obhajoby obžalovaného zmiňováno, že M. M. vyhotovil přepis zvukového záznamu ze dne 13. 7. 2018, je třeba připomenout, že tato okolnost není významná, když přepis zvukového záznamu není důkazem, neboť tím je samotný zvukový záznam (přepis záznamu je toliko pomocným nástrojem, který nemá důkazní relevanci). Z uvedeného důvodu soud považoval za nadbytečné provádět obžalovaným navržené důkazy výslechem svědků D. S. a M. M..
54. Rovněž tvrzení obžalovaného o tom, že policie v jeho neprospěch deformovala důkazy a z nich plynoucí poznatky, má soud za nepodložené. Je sice pravdou, že v případě některých listinných důkazů policejní orgán při jejich vyhodnocení uvedl nesprávné údaje (např. to, zda došlo k předání peněz při schůzce mezi P. K. a V. N. dne 4. 9. 2018), nicméně je třeba připomenout, že pro soud není vyhodnocení důkazu provedené policejním orgánem jakkoliv závazné, když takové

vyhodnocení důkazu není samo důkazem, z něhož by mohla být vyvozována jakákoliv zjištění, jež by pak měla být položena za skutkový základ rozhodnutí o vině (tím je v daném případě protokol o sledování osob a věcí ze dne 15. 7. 2020, z něhož se průběh sledování uskutečněného dne 4. 9. 2018 spolehlivě podává, a to včetně údaje o tom, zda bylo předání peněz mezi P. K. a V. N. spatřeno či nikoliv).

55. Obžalovaný V. N. dále v rámci jeho obhajoby namítal nevěrohodnost svědka J. N., a to s poukazem na nesoulad jeho výpovědi s obsahem protokolu o sledování osob a věcí ze dne 23. 8. 2021 ve vztahu k okolnostem, za nichž mělo dne 13. 7. 2018 dojít k ukončení sledování prostřednictvím technických prostředků skrytě umístěných na těle J. N.. V tomto ohledu je namísto připustit, že J. N. nejprve v jeho svědecké výpovědi uváděl, že k ukončení sledování došlo v Uherském Hradišti u Kauflandu, kde k tomu také docházelo v téměř všech dalších případech, a do doby, než na dané místo po schůzce s P. K. dojel, se s nikým jiným nebavil, následně však upravil svou výpověď tak, že toho dne to bylo jinak, neboť se po domluvě s M. setkal v hospodě v Březolupech, protože potřeboval stihnout vyzvednout nějaký malý výrobek v Topolné, přičemž po příjezdu ponechal oblečení se záznamovým zařízením v jeho vozidle. K namítanému nesouladu svědecké výpovědi s protokolem o sledování osob a věcí lze uvést, že tento nesoulad pominul poté, co policejní orgán sdělil, že k ukončení sledování dne 13. 7. 2018 skutečně došlo v Březolupech v restauraci U Zámku, a předložil soudu opravný protokol, kterým byla vada předchozího protokolu spočívající v nesprávném údaji o místu ukončení sledování, odstraněna. O tom, že tato oprava protokolu, obsahově souladná s pozdější výpovědí svědka J. N., vychází z děje, který se skutečně odehrál, vypovídá zvukový záznam ze dne 13. 7. 2018. Na něm je totiž zachyceno, jak J. N. krátce poté, co odjel ze schůzky s P. K., telefonoval bližší neurčené osobě, které se dotazuje, zda platí domluvený čas ve 13 hodin. Vzápětí pak J. N. uskutečňuje další telefonní hovor, v rámci něhož sděluje, že se to trochu „poměnilo“ s tím, že vše následně vysvětlí, a dotazuje se, jestli by osoba, s níž telefonuje, mohla přijet někde bližší, aby pak stihl do jedné hodiny přijet do servisu, s tím, že na základě toho je domluvena schůzka v Březolupech. Ze samotného závěru zvukového záznamu je pak patrné, že J. N. po zastavení vozidla toto opouští a odchází od něj, načež jsou slyšet bližší neidentifikované hlasy (pravděpodobně pocházející z okolního prostředí), což je pak v souladu s úředním záznamem M., podle něhož se s J. N. potkal na restauračních toaletách. Takový obsah zvukového záznamu tedy odpovídá výpovědi svědka J. N. a úředního záznamu policejního orgánu (sepsaného M. M.), podle nichž byla původně jejich schůzka za účelem sněti a vrácení záznamových technických prostředků domluvena jinde (zřejmě v Uherském Hradišti jako v převážné většině dalších případů), ale z důvodu časového zpoždění, které nastalo v důsledku neobvyklého průběhu schůzky s P. K. (neplánované setkání s další osobou v lese), a potřeby J. N. být ve 13 hodin v Topolné, byla schůzka pro tento případ domluvena na bližším dojezdovém místě (tj. v Březolupech). Lze sice v návaznosti na obsah tohoto zvukového záznamu souhlasit s obhajobou obžalovaného v tom smyslu, že J. N. neuvedl pravdu, když vypověděl, že oblečení, na němž bylo umístěno záznamové zařízení, si po příjezdu do Březolup sundal a toto ponechal v jeho vozidle, když na zvukovém záznamu je zachycena i jeho chůze od vozidla (a tedy musel mít záznamové zařízení při sobě, když od vozidla odcházel), nicméně tento rozpor, ani změna výpovědi ohledně místa ukončení sledování, nejsou takové povahy, že by byly způsobilé nevěrohodnost svědka založit, když lze mít za to, že v paměti uchované poznatky týkající se místa ukončení sledování mohly svědkovi splývat s případy jinými, a to zejména s přihlédnutím k vysokému počtu takto monitorovaných schůzek, časovému odstupu od nich v době podání výpovědi, jakož i skutečnosti, že v téměř všech případech k ukončení sledování docházelo právě v Uherském Hradišti. Nesprávný údaj o místu ukončení sledování pak sice svědčí o nedůsledné protokolaci předmětného sledování ze strany policejního orgánu, nicméně i tato chyba byla věrohodně (v návaznosti na skutečnosti plynoucí z uvedeného zvukového záznamu) opravena. Obžalovaný dále v rámci jeho obhajoby navrhoval, aby si soud od policejního orgánu obstaral úplný zvukový záznam, neboť vznesl podezření, že tento zvukový záznam byl policejním orgánem zkrácen o tu část, v rámci níž mělo probíhat ztotožňování osoby přítomné

v lese na podkladě J. N. předložených fotografií. Soud však tomuto důkaznímu návrhu nevyhověl, neboť se z ničeho nepodává, že by k takové úpravě mělo vůbec dojít, tedy že by nějaká „úplná verze zvukového záznamu“ vůbec měla existovat, když policejní orgán nepochybně soudu předložil tu verzi, kterou sám disponoval a k níž pořídil příslušný protokol o sledování. Nadto soud nemá podle provedených důkazů důvodu pochybovat o tom, jakým způsobem ztotožnění osoby přítomné v lese podle fotografií probíhalo, když výpověď svědka J. N. a úřední záznam sepsaný M. M. byly v podstatných bodech popisovaného děje v obsahovém souladu (popis děje se rozcházela v tom, na jakém místě došlo k vrácení záznamového zařízení, přičemž zvukový záznam v části bezprostředně předcházející jeho ukončení odpovídá verzi M. M., že tímto místem byly veřejné toalety restauračního zařízení).

56. Podstatné pak je, že výpověď obžalovaného P. K. a svědka J. N. nejsou jedinými důkazy, které obžalovaného V. N. z účasti na schůzce v lese dne 13. 7. 2018 usvědčují. Objektivním důkazem takové skutečnosti je totiž odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví fonoskopie, v rámci jehož závěru byl na stanovené stupnici vysloven nejvyšší možný stupeň pravděpodobnosti (označený jako jednoznačná totožnost), že mluvčím na předmětném zvukovém záznamu ze dne 13. 7. 2018 (vedle P. K. a J. N.) je právě obžalovaný V. N.. Tento odborný závěr instituce vybavené příslušnými odbornými znalostmi byl navíc v plném souladu s přímým vnímáním hlasu a řeči obžalovaného V. N. tak, jak byl soudem slyšen v průběhu hlavního líčení, a hlasu a řeči mluvčího z předmětného zvukového záznamu, který byl v hlavním líčení přehráván, kdy soudem byla mezi těmito shledána zjevná podobnost.
57. Obžalovaný V. N. prostřednictvím svého obhájce v průběhu řízení před soudem předložil znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví fonoskopie, vypracovaný dne 7. 6. 2021 znalcem Ing. Zdeňkem Švendou, Ph.D. Přestože obžalovaný V. N. ani jeho obhájce na provedení tohoto důkazu před skončením dokazování již netrvali, soud se k němu alespoň krátce vyjádří. I při odhlédnutí od nedostatků v náležitostech znaleckého posudku je nutno zdůraznit především to, že tento důkaz nemohl být v hlavním líčení vůbec proveden, neboť je vadný již v jeho podstatě. Obžalovaným zadáný znalecký úkol totiž zněl na posouzení věrohodnosti policejním orgánem obstaraného odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví fonoskopie, což je v příkrém rozporu s ustanovením § 107 odst. 1 věta druhá trestního řádu, podle něhož znalci nepřísluší provádět hodnocení jiných důkazů. Takto obstaraný znalecký posudek, který již ve své podstatě překračuje zákonný rámec znalecké činnosti, tedy nemohl jako důkaz sloužit.
58. Konečně je pak na místě se vyjádřit k námitce obžalovaného V. N., podle níž má být zvukový záznam ze dne 13. 7. 2018 nezákonným důkazem, a to pro neoprávněný zásah do práva na respektování soukromého a rodinného života, když povolení ke sledování osob a věcí vydané soudcem v přípravném řízení, na jehož podkladě bylo uskutečněno sledování, během něhož byl předmětný zvukový záznam pořízen, se týká pouze P. K., aniž by bylo dáno jakékoliv podezření na účast případných spolupachatelů (mělo by se tedy jednat o povolení z tohoto důvodu nezákonné). Ani této námitce obžalovaného však soud nepřisvědčil. Předně je třeba uvést, že sledování osob a věcí ve smyslu § 158d trestního řádu představuje operativně pátrací prostředek spočívající v získávání poznatků o osobách a věcech prováděným utajovaným způsobem technickými nebo jinými prostředky. V posuzovaném případě bylo použití daného operativně pátracího prostředku v souladu s § 158b trestního řádu užito k získání skutečností důležitých pro trestní řízení, tj. informací sledujících odhalení úmyslného trestného činu a zjištění jeho pachatelů. Z povahy sledování osob a věcí jako jednoho z operativně pátracích prostředků pak také plyne, že k jeho použití dochází zpravidla ve fázi prověřování (před zahájením trestního stíhání), tedy v té fázi trestního řízení, kdy jsou skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin a kdo je jeho pachatelem, teprve objasňovány, pročež nelze vyžadovat, aby povolení sledování bylo odůvodněno poznatkem, které mají být prostřednictvím sledování teprve získány (v daném případě

okruhem případných spolupachatelů). Lze pak také mít za to, že v rámci povoleného sledování byla šetřena zásada přiměřenosti a zdrženlivosti vyjádřená v ustanovení § 158b odst. 2 trestního řádu, když dosažení sledovaného účelu jiným způsobem by s ohledem na povahu prověřované trestné činnosti bylo vyloučeno či přinejmenším podstatně ztíženo. Současně nebylo zjištěno, že by byly práva a svobody osob dotčených tímto sledováním zasaženy v rozsahu, který by v trestním řízení o úmyslném trestném činu překračoval míru nezbytně nutnou k dosažení předpokládaných záměrů a cílů.

59. Zjištěným jednáním popsaným ve výrokové části tohoto rozsudku obžalovaný V. N. – společně s obžalovanými P. K. a S. N., kteří ve vztahu k předmětnému skutku a jeho právní kvalifikaci prohlásili svou vinu – naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaného, dílem nedokonaného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to ve spolupachatelství podle § 23, když tito společným jednáním vedeným v úmyslu vylákat k vlastním obohacení a ke škodě jiného peněžní prostředky, uvedli J. N. (a zčásti též jeho manželku J. N.) tvrzeními, předkládanými listinami či konkludentním jednáním v omyl, že jsou díky svým kontaktům s osobami z řad soudců, přísedících a státních zástupců schopni za úplatu v celkové výši 25 000 000 Kč ovlivnit probíhající trestní řízení ve prospěch manželů N., ačkoliv si byli vědomi toho, že takto předstíraný vliv na osoby z řad justice ve skutečnosti nemají a ani nedisponují žádnými jinými prostředky, díky nimž by byli schopni výsledek trestního řízení ve prospěch manželů N. ovlivnit, a v důsledku takového jednání sebe (v případě P. K. a S. N.) nebo jiného (v případě V. N., u něhož nebylo prokázáno obohacení výnosem z trestné činnosti) obohatili o částku 10 000 000 Kč, která byla poškozeným J. N. dne 4. 9. 2018 předána P. K. v rámci monitorovaného předstíraného převodu ve smyslu § 158c trestního řádu a která představuje škodu velkého rozsahu ve smyslu ustanovení § 138 trestního zákoníku, ve znění účinném od 1. 10. 2020, přičemž k vyplacení další požadované částky 15 000 000 Kč již nedošlo.
60. Počátek trestné činnosti obžalovaného V. N. byl na podkladě výsledků dokazování provedeného v hlavním líčení (oproti obžalobě) určen k březnu 2018, když z výpovědi svědka K. J. z přípravného řízení plyne, že se jej V. N. dotazoval na stav trestního řízení sp. zn. 61 T 5/2017 ještě před vyhlášením prvního rozsudku soudem prvního stupně (ten byl podle provedených listinných důkazů vyhlášen dne 29. 3. 2018). Ačkoliv je pravděpodobné a nepřímou se podává, že se obžalovaný V. N. mohl na této trestné činnosti podílet společně s obžalovaným P. K. již dříve, z žádného důkazu taková okolnost nebyla spolehlivě zjištěna.
61. Dlužno pak také uvést, že v řízení nebylo prokázáno, že by obžalovaný V. N. páchal trestnou činnost po vzájemné domluvě s obžalovaným S. N., neboť z výpovědi obou jmenovaných, ani dalších důkazů nevyplývá, že by se na trestné činnosti podíleli s vědomím o jednání druhého z nich, když jejich trestná činnost byla pojena toliko trestnou činností obžalovaného P. K.. Jediným jejich prokázaným osobním kontaktem bylo krátké setkání na parkovišti u čerpací stanice v Hranicích dne 18. 12. 2018, aniž by však bylo zjištěno, že by se během tohoto krátkého setkání o okolnostech souvisejících s předmětnou trestnou činností jakkoliv bavili. Tato okolnost nicméně nemá na kvalifikaci činu u obou obžalovaných vliv, neboť tito se dopouštěli úmyslného společného trestného jednání právě s obžalovaným P. K., čímž je forma páčání trestné činnosti ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku naplněna (pro naplnění znaku páčání trestné činnosti ve spolupachatelství totiž postačuje úmyslné společné jednání dvou osob).
62. Obžalovaní se předmětného jednání dopustili v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť ze všech okolností případu je zřejmé, že chtěli porušit trestním zákoníkem chráněný zájem na ochraně vlastnictví jiných osob.

63. V době spáchání trestného činu byli obžalovaní vzhledem ke svému věku a duševnímu stavu plně trestně odpovědní.
64. Obžalovaní P. K., V. N. a S. N. byli podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku ohroženi trestem odnětí svobody v trvání pěti let až deseti let.
65. Při stanovení druhu a výměry trestu ukládaného obžalovaným soud přihlédl ke všem okolnostem případu a tyto podle ustanovení § 38, § 39 trestního zákoníku zhodnotil zejména se zřetelem k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnosti jeho nápravy a k jeho chování po činu, jakož i k jeho postoji k trestnému činu projevenému v trestním řízení. Současně soud přihlédl k době, která uplynula od spáchání trestného činu, a k účinkům a důsledkům, které lze od ukládaného trestu pro budoucí život pachatele očekávat.
66. Při posuzování povahy a závažnosti činu soud přihlédl k výši škody, která byla trestným činem obžalovaných způsobena (10 000 000 Kč), jakož i výši další škody, jejíž způsobení bylo trestným činem obžalovaných sledováno (15 000 000 Kč). Závažnost činu pak zvyšují především způsob provedení činu a okolnosti, za nichž byl čin spáchán, neboť ten byl jednotlivými pachateli páchan s další osobou [§ 42 písm. o) trestního zákoníku], po předchozím uvážení [§ 42 písm. a) trestního zákoníku] a po delší dobu [§ 42 písm. a) trestního zákoníku]. Okolnost, že čin byl jimi spáchán ze ziskuchtivosti [§ 42 písm. b) trestního zákoníku], nebyla obžalovaným k tíži přičítána, neboť úmysl se obohatit na úkor jiného je obsažen již v základní skutkové podstatě trestného činu, jímž byli obžalovaní uznáni vinnými. V souvislosti s nazíráním na závažnost a společenskou škodlivost činu pak nelze odhlížet ani od toho, že předmětný trestný čin, jímž obžalovaní opakovaně, cíleně a systematicky utvářeli a posilovali u poškozeného J. N. a případně i jeho manželky J. N. dojem o úplatnosti většího počtu osob z řad justice, zasahuje nejen do individuálních zájmů osob, o nichž bylo nepravdivě tvrzeno, že v souvislosti s výkonem jejich justiční funkce úplatky přijímají, nýbrž i celospolečenský zájem na ochraně důvěry společnosti v nezávislost justice jako jednoho z pilířů demokratického právního státu. Je pak také třeba vzít v potaz, že předmětným činem obžalovaní zneužili stavu poškozeného J. N. a jeho manželky vyvolaného probíhajícím trestním řízením, když se činu dopustili v přímé návaznosti na toto jejich trestní stíhání s vědomím, že hrozba trestního postihu manželů N. v daném trestním řízení jim spáchání předmětného trestného činu usnadní.
67. Obžalovaným P. K. a S. N. polehčuje, že se k trestnému činu doznali a nad tímto vyjádřili lítost [§ 41 písm. l), o) trestního zákoníku]. Při úvahách o trestu pak těmto (oproti obžalovanému V. N.) výrazně prospívá jejich postoj k trestnému činu v řízení před soudem, který našel odraz v jimi učiněném a soudem přijatém prohlášení viny.
68. Soud dále při rozhodování o trestu přihlédl k tomu, jakou měrou jednání každého ze spolupachatelů přispělo ke spáchání trestného činu [§ 39 odst. 7 písm. a) trestního zákoníku]. V tomto ohledu je patrné, že stěžejní roli při páchaní trestné činnosti měl mezi obžalovanými P. K., neboť to byl téměř výhradně on, kdo přímo jednal s poškozeným J. N. a uváděl jej v omyl, z jeho podnětu také vzešla trestná činnost spoluobžalovaných V. N. a S. N., kteří se pod řízením P. K. na trestné činnosti k dosažení společného cíle (tj. přesvědčení J. N. k tomu, aby poskytl peníze pod záminkou, že tyto jsou určeny k uplacení osob z řad justice) přímo podíleli tím, že záměrem získávali a následně P. K. poskytovali informace sloužící k vytvoření či utvrzení dojmu, že mají vazby na osoby z řad justice, které by měly za úplatek manželům N. v jejich trestní věci prospět, oba se pak na vytvoření či utvrzení tohoto dojmu také osobně podíleli, obžalovaný V. N. tím, že J. N. přímo ovlivňoval během schůzky v lese dne 13. 7. 2018, obžalovaný S. N. sjednáním a realizací schůzky se státním zástupcem R. B. dne XXXXX v Ostravě za přítomnosti J. N..

69. Při rozhodování o trestu vzal soud do úvahy rovněž osobní, rodinné a majetkové poměry obžalovaných. Obžalovaný P. K. je svobodný, má dvě nezletilé děti, v současné době je bez zaměstnání. Obžalovaný V. N. je ženatý, má dvě nezletilé děti, v současné době je zaměstnán jako ředitel obchodní společnosti. Obžalovaný S. N. je rozvedený, má dvě již zletilé děti, v současné době je zaměstnán jako administrativní pracovník, v pracovním posudku tohoto pracovního poměru je kladně hodnocen, jeho majetek je zatížen exekucemi.
70. Soud dále přihlédl k okolnostem týkajícím se osob pachatelů, jejich dosavadního způsobu života a možností jejich nápravy. Obžalovaný P. K. má v opisu z evidence rejstříku trestů dva záznamy o předchozích odsouzeních pro majetkovou trestnou činnost (v případě druhého odsouzení dokonce pro trestný čin podvodu, za který mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody). U obou těchto odsouzení se však na obžalovaného hledí, jako by odsouzen nebyl z důvodu vyhlášené amnestie a zahlazení odsouzení. V opisu z evidence přestupků obžalovaný nemá žádný záznam. Obžalovaný V. N. nemá v opisu z evidence rejstříku trestů žádný záznam. V opisu z evidence přestupků má jeden záznam o spáchání přestupku proti veřejnému pořádku. Obžalovaný S. N. má v opisu z evidence rejstříku trestů celkem pět záznamů o předchozích odsouzeních téměř výhradně pro majetkovou trestnou činnost (ve třech případech dokonce pro trestné činy podvodu a úvěrového podvodu), za kterou byl již trestán i nepodmíněnými tresty odnětí svobody (z těchto byl obžalovaný podmíněně propuštěn, přičemž zkušební doba těchto podmíněných propuštění obžalovanému uplynula v únoru 2019, z čehož plyne, že předmětnou trestnou činnost páchal i v průběhu těchto zkušebních dob). V případě jednoho (v pořadí čtvrtého) odsouzení se na obžalovaného z důvodu vyhlášené amnestie hledí, jako by odsouzen nebyl. V opisu z evidence přestupků nemá žádný záznam.
71. V kontextu všech shora uvedených poznatků soud za posuzovanou trestnou činnost uložil **obžalovanému P. K.** podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání pěti let a šesti měsíců, tedy při spodní hranici sazby trestu odnětí svobody, kterou byl obžalovaný ohrožen. V souladu s § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pak soud obžalovaného pro výkon trestu zařadil do věznice s ostrahou.
72. Jelikož obžalovaný pro sebe předmětným úmyslným trestným činem získal majetkový prospěch, soud mu podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku (v souladu s § 39 odst. 8 trestního zákoníku) uložil rovněž peněžitý trest ve výměře 500 000 Kč (200 denních sazeb po 2 500 Kč). O možnostech obžalovaného takový trest vykonat svědčí jeho majetkové poměry, zejména pak majetek obžalovaného, který byl v přípravném řízení zajištěn a ve vztahu k němuž nebyly splněny podmínky pro uložení trestu propadnutí věci či trestu propadnutí náhradní hodnoty (k úhradě tohoto peněžitého trestu bezmála postačují peněžní prostředky obžalovaného, které byly zajištěny na bankovním účtu obžalovaného nebo při domovní prohlídce v jím obývaném domě).
73. Soud dále obžalovanému uložil trest propadnutí náhradní hodnoty podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku, a to ve vztahu k nemovitostem výslovně uvedeným ve výroku tohoto rozsudku, neboť obžalovaný předmětnou trestnou činností prokazatelně získal bezprostřední výnos v částce 8 000 000 Kč, když současně ve vztahu k takovému výnosu nebylo možno rozhodnout o jeho propadnutí ve smyslu § 70 odst. 1 trestního zákoníku z důvodu, že byl obžalovaným zcizen (poskytnutím jiným osobám) či spotřebován.
74. Ačkoliv bylo státním zástupcem v závěrečné řeči navrženo, aby byl obžalovanému uložen trest propadnutí náhradní hodnoty ve vztahu k veškerým věcem zajištěným v přípravném řízení, k takovému rozhodnutí nemohlo být soudem přistoupeno, neboť pro to nebyly splněny zákonné podmínky. Trest propadnutí náhradní hodnoty podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku totiž může

být uložen pouze ve vztahu k věcem, které by soud mohl prohlásit za propadlé podle § 70 trestního zákoníku (tedy k těm věcem náležejícím pachateli, které jsou výnosem z trestné činnosti či nástrojem trestné činnosti), pokud by nedošlo k jednání pachatele, kterým propadnutí takových věcí zmařil (způsoby demonstrativně popsanými v ustanovení § 71 odst. 1 trestního zákoníku), a to až do výše, která odpovídá hodnotě takové věci. Jelikož hodnota bezprostředního výnosu z trestné činnosti ve výši 8 000 000 Kč byla vyčerpána hodnotou nemovitostí popsaných ve výroku tohoto rozsudku (s přihlédnutím ke zprávě policejního orgánu o provedeném finančním šetření a závěrům obžalovaným předloženého odborného vyjádření ze dne 9. 9. 2021), nemohlo být rozhodnuto o propadnutí náhradních hodnot dalších, které by již hodnotu výnosu z trestné činnosti přesahovaly. Pouze pro úplnost pak soud v této souvislosti uvádí, že trest propadnutí náhradní hodnoty ve vztahu k finanční hotovosti, která se nacházela v bezpečnostní schránce vedené u České spořitelny na jméno družky obžalovaného D.M., nemohl být obžalovanému P. K. uložen již z toho důvodu, že nebylo náležitě prokázáno, že by mu tato hotovost náležela. Přestože je s ohledem na okolnosti případu a příjmové poměry D.M. v posledních letech dáno důvodné podezření, že by takto uložená hotovost mohla pocházet z předmětné trestné činnosti obžalovaného, je třeba mít na paměti, že okolnosti významné pro rozhodnutí o trestu (stejně jako je tomu v případě okolností významných pro rozhodnutí o vině) musí být v řízení prokázány bez důvodných pochybností, přitom obžalovaným namítaná verze, že by tyto prostředky skutečně mohly D.M.patřit, nebyla provedenými důkazy spolehlivě vyvrácena.

75. **Obžalovanému V. N.** soud za posuzovanou trestnou činnost uložil podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání pěti let, tedy na samé spodní hranici sazby trestu odnětí svobody, kterou byl obžalovaný ohrožen. V souladu s § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pak soud obžalovaného pro výkon trestu zařadil do věznice s ostrahou.
76. Jelikož obžalovaný pro jiného předmětným úmyslným trestným činem získal majetkový prospěch, soud mu podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku (v souladu s § 39 odst. 8 trestního zákoníku) uložil rovněž peněžitý trest ve výměře 300 000 Kč (150 denních sazeb po 2 000 Kč). O možnostech obžalovaného takový trest vykonat svědčí jeho příjmové a majetkové poměry (mimo jiné majetek obžalovaného, který byl v přípravném řízení zajištěn a ve vztahu k němuž nebyly splněny podmínky pro uložení trestu propadnutí věci či trestu propadnutí náhradní hodnoty).
77. Státní zástupce rovněž ve vztahu k obžalovanému V. N. v závěrečné řeči navrhl uložení trestu propadnutí náhradní hodnoty podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku, a to ve vztahu k věcem, které byly zajištěny při domovní prohlídce. V souladu s tím, jak byly podmínky uložení tohoto druhu trestu popsány výše, je však nutno upozornit, že v případě obžalovaného V. N. takový postup do úvahy nepřicházel, neboť podmínkou uložení tohoto druhu trestu (případně trestu propadnutí věci) je prokázání toho, že obžalovaný získal výnos z trestné činnosti. Taková skutečnost však v řízení nebyla prokázána, když o tom, že by se tak mělo stát, ničeho nevypravěl žádný z obžalovaných a tato skutečnost nebyla spolehlivě zjištěna ani z žádného dalšího důkazu. Ačkoliv má soud za to, že by bylo možno na tuto skutečnost důvodně usuzovat s ohledem na významný a dlouhodobý podíl obžalovaného na předmětné trestné činnosti, a především pak s ohledem na skutečnost, že se obžalovaný P. K. podle výsledků sledování uskutečněného dne 4. 9. 2018 setkal s obžalovaným V. N. prakticky ihned poté, co od J. N. podvodně vylákanou částku 10 000 000 Kč převzal, přičemž okolnost, že došlo k předání části z těchto peněz, nepřímou naznačuje i samotný průběh této schůzky (P. K. v průběhu toho, když oba postávali u auta a bavili se, odešel zpět ke svému vozidlu a usedl do něj na místo řidiče, tam se zdržel přibližně po dobu dvou minut a následně se vrátil zpět k V. N., což je průběh v zásadě totožný s dějem, když se P. K. o nedlouho později toho dne setkal s S. N., který v jeho výpovědi převzetí části výnosu z trestné činnosti na této schůzce přiznal – i v tomto případě se P. K. s S. N. nejprve chvíli bavil, následně odešel ke

svému vozidlu a přes otevřené dveře vozidla manipuloval s něčím na místě spolujezdce, načež se vrátil k S. N.), nicméně platí, co již bylo výše uvedeno, tedy že i sebevyšší podezření ve vztahu k okolnostem významným pro rozhodnutí o trestu nepostačuje, a proto nebylo-li prokázáno, že P. K. dne 4. 9. 2018 nebo později část výnosu z trestné činnosti V. N. skutečně předal (v rámci daného sledování takový poznatek z konspiračních důvodů získán nebyl), nelze příslušný skutkový závěr, který by byl podkladem pro rozhodnutí o uložení trestu propadnutí náhradní hodnoty učinit. Nelze pak také opomíjet, že i v případě prokázání, že obžalovanému V. N. byl výnos z trestného činu poskytnut, muselo by být dále zjištěno, v jaké hodnotě k tomu došlo, aby bylo patrné, v jakém rozsahu by měly být náhradní hodnoty propadnuty.

78. **Obžalovanému S. N.** soud za posuzovanou trestnou činnost uložil podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání čtyř let a šesti měsíců, tedy mírně pod spodní hranicí sazby trestu odnětí svobody, kterou byl obžalovaný ohrožen. Soud především na podkladě obžalovaným učiněného prohlášení viny a rovněž s přihlédnutím k poměrům obžalovaného a jeho podílu na spáchané trestné činnosti dospěl k závěru, že v daném případě bylo možno přistoupit k mimořádnému uložení trestu pod spodní hranicí trestní sazby, kdy má za to, že nápravy obžalovaného lze dosáhnout i takto sníženým trestem. Současně však soud pro povahu spáchané trestné činnosti, trestní minulosti obžalovaného (jež značí jeho speciální recidivu), jakož i skutečnost, že ten (na rozdíl od spoluobžalovaných) není současně trestán postihem na jeho majetku (k tomu viz níže), neshledal, že by účelu trestu mohlo být dosaženo uložení trestu odnětí svobody kratšího trvání. V souladu s § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pak soud obžalovaného pro výkon trestu zařadil do věznice s ostrahou.
79. Obžalovanému i přes skutečnost, že prokazatelně získal výnos z předmětné trestné činnosti značného rozsahu, nebyl ukládán žádný z majetkových trestů, neboť nebyl zajištěn ani tento výnos (ten byl obžalovaným dle jeho vyjádření spotřebován), ani majetek, který by představoval náhradní hodnotu takového výnosu, a další majetkové poměry obžalovaného (zejména pak početné exekuce nařízené na jeho majetek) vylučují uložení peněžitého trestu, neboť je zřejmé, že by takový peněžitý trest nebyl dobytý (§ 68 odst. 6 trestního zákoníku).
80. V trestním řízení se s nároky na náhradu nemajetkové újmy vůči všem obžalovaným připojili poškození J. N. a J. N.. Poškozený J. N. uplatnil nárok ve výši 200 000 Kč, který odůvodnil tím, že prožíval stres, který pramenil z opakovaného zastřeného setkávání s obžalovaným P. K. v průběhu prověřování předmětné trestné činnosti. V rámci svědecké výpovědi poškozený uvedl, že byl nervózní a nemohl spát kvůli tomu, že jezdil na početné schůzky s P. K., musel při schůzkách lhát a vymýšlet si, a tedy si i před nimi vzpomínat na předchozí obsah hovorů. Poškozená J. N. uplatnila nárok ve výši 100 000 Kč. V její svědecké výpovědi uvedla, že o schůzkách jejího manžela s P. K. věděla, měla o něj strach a byla ve stresu, když na schůzky odjížděl. V souvislosti s takto uplatněnými nároky je nutno připomenout, že aby jim bylo možno vyhovět, musí být v trestním řízení zjištěno, že nemajetková újma byla způsobena v příčinné souvislosti se spáchaným trestným činem. Z podstaty poškozenými uplatněných nároků však vyplývá, že příčinná souvislost mezi spáchaným činem a jimi pocíťovanou nemajetkovou újmou není dána, neboť tato újma má plynout ze setkávání J. N. s P. K., kdy ovšem k tomuto policií monitorovanému setkávání docházelo se souhlasem poškozeného, který – jak sám uvedl v jeho výpovědi – k této spolupráci s policií přistoupil, neboť chtěl vědět, zda P. K. a případně další s ním jednající osoby možnost ovlivnění výsledku jeho trestního řízení mají či nikoliv. Z uvedeného důvodu tedy soudu nezbylo než poškozené s jejich nárokem na náhradu nemajetkové újmy podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně.

Odvoláním může rozsudek napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Zlín 19. října 2021

Mgr. Pavel Dvorský v. r.
předseda senátu